

การพัฒนาชุดการสอนเพื่อสนับสนุนคุณย์การเรียน

เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอเน็งตัน

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์

**THE DEVELOPMENT OF LEARNING CENTER INSTRUCTIONAL
PACKAGE FOR TEACHING BASIC KHLUI PIANG AOR
TO PRATHOMSUKSA 4**

วิทยานิพนธ์

ของ

นายประดับ อุ่นภักดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 21 S.A. 2550
รัตน เดือน ปี.....
หมายเลขบัตรประชาชน..... ๐๐๒๑๑๖๘๕ ⚡
เลขประจำบ้าน.....
หมู่บ้าน..... ๗๗
บ้าน..... ๓๑๒๘๔
ถนน..... ๗๗๗๗๗
ตำบล..... ๗๗๗๗๗
อำเภอ..... ๗๗๗๗๗
จังหวัด..... ๗๗๗๗๗

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พ.ศ. 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

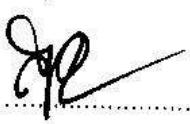
วิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุยเพียงขอเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โดย นายประดับ อุ่นภักดี

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

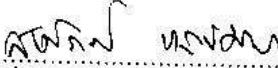
ประธานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.อัมนาวย เดชะชัยศรี
กรรมการ ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐ์ชาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

 ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐ์ชาร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ

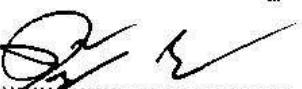
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ หลาบมาดา)

 กรรมการ

(ผศ.ดร.อัมนาวย เดชะชัยศรี)

 กรรมการ

(ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐ์ชาร)

 กรรมการ

(อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ)

 กรรมการและเลขานุการ

(ดร.เพริมสุรีย์ เชื่อมทอง)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประกาศคุณปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยดีเพราะด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจาก ผศ.ดร. อรุณวิชัยศรี ประธานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ และ ผศ. ดร.สราษุทธิ์ เศรษฐชร กรรมการคุณวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ของการวิจัย ช่วยตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนข้อมูลพรองต่างๆ ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สุรศักดิ์ หลานมาลา ผศ.ดร.วิโพธน์ วัฒนานิมิตกุล ดร.เปรมสุรีย์ เชื่อมทอง อาจารย์ทวีศักดิ์ งประดับเกียรติ และคณาจารย์โปรแกรมวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำแนะนำให้กำลังใจ ตลอดจนการประสานงาน และอำนวยความสะดวกจนผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ. พิรัชัย ถีสมบูรณ์ผล อาจารย์จินดา กด้ายประยงค์ อาจารย์วิรัตน์ เจริญผ่อง อาจารย์ชนะ สันติสวัสดิ์ และอาจารย์ทัศนีย์ ชูชื่น ที่กรุณาตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้ข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหาร และคณะครุโรงเรียนกองบางพรหม ที่ให้ความร่วมมือในการจัดตัวอย่างประชากร การจัดตารางสอนในการทดลอง และขออภัยนักเรียนทุกคนที่ให้ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ คุณประโยชน์ที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออภัยให้บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ไว้ความรู้ และ枉枉รากฐานทางการศึกษาแก่ผู้วิจัย

นายประดับ อุ่นก้าดี

การพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน
เรื่องการปฏิบัติข้ออ้างเพียงของเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

THE DEVELOPMENT OF LEARNING CENTER INSTRUCTIONAL PACKAGE FOR
TEACHING BASIC KHLUI PIANG AOR TO PRATHOMSUKSA 4

บทคัดย่อ

ของ

นายประดับ อุ่นกักดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาลักษณะและการสอน

พ.ศ. 2550

ประเด็น อุ่นภัยดี (2550). การพัฒนาชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน

เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเพียงพอเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.

วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏน้านสมเด็จเจ้าพระยา.

คณะกรรมการคุรุกุน : ผศ.ดร.อ่านวย เดชชัยกุรี, ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐา

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน เว่อร์การปฏิบัติ ขลุ่ยเพียงพอเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน จากโรงเรียนคลองบางพระหมา สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียนเรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเพียงพอเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้เวลาทดลอง จำนวน 24 คาบ (คานละ 50 นาที) วิเคราะห์ข้อมูล ใช้การคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบสูนย์การเรียนโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t ที่ระดับความมั่นคงสำคัญทางสถิติ .01

ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนแบบสูนย์การเรียนเรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเพียงพอเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.78 และ 83.34 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด 80/80 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน เรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงพอเบื้องต้น มีผลการเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE DEVELOPMENT OF LEARNING CENTER INSTRUCTIONAL PACKAGE FOR
TEACHING BASIC KHLUI PIANG AOR TO PRATHOMSUKSA 4

AN ABSTRACT

BY

MR.PRADAB AUNPAK

Presented in partial fulfillment of the requirements

For the Master of Education Program in Curriculum and Instruction.

At Bansomdejchaopraya Rajabhat University

2007

PRADAB AUNPAK (2007). THE DEVELOPMENT OF LEARNING

CENTER INSTRUCTIONAL PACKAGE FOR TEACHING BASIC KHLUI PIANG

AOR TO PRATHOMSUKSA 4 BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT

UNIVERSITY, BANGKOK

ADVISORS : ASSIST.PROF. DR.AMNUAY DETCH AISRI,

ASSIST.PROF. DR.SRAYUTT SETTAKAJORN

This research aimed at developing of Learning Center Instructional Package in teaching Basic Khlui Piang Aor to prathomsuksa 4 the effective course at the stipulated rate 80/80 and to make the comparison of learning achievement between the pre-test and post-test scores of the students who study the Learning Center Instructional Package by the researcher. The Sample group used in this research was 30 students of Prathom suksa four of Klongbangprom School, Tawee wattana District, Bangkok. The research instruments was the Learning Center Instructional Package in teaching Basic Khlui Piang Aor to prathomsuksa 4. The experiment was done in 24 periods (50 minutes each). The data analysis were the calculation of Learning Center Instructional Package in teaching Basic Khlui Piang Aor effectiveness by using stipulated rate of 80/80 and comparison between the pre-test and the post-test scores using t-test at the level of .01

It was found that the result in testing the efficiency of the Learning Center Instructional Package in teaching Basic Khlui Piang Aor to prathomsuksa 4 by the researcher was 83.63 and 83.33 which was higher than the stipulated rate 80/80. the achievement of students who study by using of the Learning Center Instructional Package in teaching Basic Khlui Piang Aor to prathomsuksa 4 was increased. The result of the pre-test and post-test was significantly difference at the level of .01

สารบัญ

	หน้า
ประกาศคุณปาก...	ก
บทคัดย่อภาษาไทย...	ข-ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ...	จ-จ
สารบัญเรื่อง...	ฉ-ช
สารบัญตาราง...	ช
บทที่	
1 บทนำ...	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน...	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย...	๒
ขอบเขตของการวิจัย...	๓
สมมุติฐานการวิจัย...	๓
นิยามศัพท์เฉพาะ...	๔
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย...	๕
กรอบแนวคิดในการวิจัย...	๖
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง...	๗
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔...	๗
ศูนย์วิจัย...	๘
ชุดการสอน...	๒๐
การสอนแบบศูนย์การเรียน...	๒๕
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง...	๓๖
3 วิธีดำเนินการวิจัย...	๓๘
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย...	๓๘
การดำเนินการวิจัย...	๓๙
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง...	๔๐
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล...	๔๐

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
สรุปผลการวิจัย.....	47
อภิปรายผลการวิจัย.....	47
ข้อเสนอแนะ.....	48
บรรณานุกรม.....	50
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก รายนามผู้เขียนชاغุครวจสอนเครื่องมือวิจัย.....	55
ภาคผนวก ข แบบประเมินชุดการสอน.....	62
ภาคผนวก ค ตัวอย่างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน.....	66
ภาคผนวก ง ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t	99
ประวัติผู้วิจัย.....	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลคะแนนจากการประเมินผลระหว่างเรียน หลังเรียน และประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น.....	44
2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น.....	45
3 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่านไนต์เพลงไทย.....	100
4 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น ชุดที่ 2 เรื่อง ระบบนิ้วนิวข้ออุ่นเพียงพอ.....	102
5 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและ หลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น ชุดที่ 3 เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเพลงชาว.....	104
6 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น ชุดที่ 4 เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเพลงลាតะครัวญ.....	106
7 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น ชุดที่ 5 เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเพลงเตี้ยไขง.....	108
8 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น ชุดที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเพลงสร้อยสนตัด.....	110

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนตระเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคม มนุษย์ทุกเชื้อชาติทุกศาสนา ต่างรู้จักคนตระและนำคนตระเข้ามามีส่วนร่วมในชีวิตประจำวัน ตลอดจนคนตระซึ่งสามารถช่วยผ่อนคลายในด้านเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ฟังได้ นับว่าคนตระมีส่วนช่วยในการพัฒนาจิตใจและบุคลิกภาพของประชาชนในแต่ละประเทศ ดังพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า "...คนตระทุกชนิดเป็นศิลปะที่สำคัญอย่างหนึ่ง มนุษย์เกือบทั้งหมดชอบและรู้จักคนตระ ตั้งแต่เยาววัยจนเริ่มรู้จักคนตระบ้างแล้ว ความรอบรู้ทางคนตระอย่างกว้างขวาง ย้อมขึ้นอยู่กับเชาว์และความสามารถในการแสดงคนตระของแต่ละคน อาศัยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ในระหว่างศิลปะนานาชาติ คนตระเป็นศิลปะที่แพร่หลายกว่าศิลปะอื่น ๆ และ มีความสำคัญในด้านการศึกษาของประชาชนทุกประเทศด้วย..." (โรงเรียนจิตรลดา 2539 : 36) พระราชนบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 มีจุดประสงค์มุ่งเน้นการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้บรรจุวิชาคนตระไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในด้านหลักสูตรวิชาคนตระของระดับปฐมศึกษา ได้จัดเนื้อหาสาระคนตระเข้าร่วมกับนาฏศิลป์และทัศนศิลป์ รวมเริ่กกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเข้าใจและแสดงออกทางคนตระอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าทางคนตระ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดต่อคนตระอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (กรมวิชาการ 2544 : 57) โดยเนื้อหาวิชาคนตระในระดับปฐมศึกษาส่วนใหญ่จะเน้นในด้าน การร้องเพลง และการปฏิบัติเครื่องดนตรี ซึ่งการปฏิบัติเครื่องดนตรีส่วนใหญ่นั้น ครูอาจารย์ผู้สอนในแต่ละโรงเรียนจะให้นักเรียนเล่นเครื่องดนตรีที่หาง่าย ราคาไม่แพง และสะดวกในการเก็บรักษา

กลุ่มเพียงขอเป็นเครื่องดนตรีที่นิยมน้ำมาใช้ในการเรียนการสอนคนตระ เนื่องจากกลุ่มเพียงขอเป็นเครื่องดนตรีที่มีราคาถูก นักเรียนสามารถซื้อเป็นของส่วนตัวเพื่อฝึกซ้อมได้ อีกทั้งการฝึกเล่นกลุ่มเพียงขอยังสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการเล่นเครื่องดนตรีชนิดอื่นได้อีกด้วย

ในการจัดการเรียนการสอนคนครีระดับประถมศึกษานั้นมีความสำคัญมาก เนื่องจากเนื้อหาคนครีในระดับประถมศึกษาจะเป็นพื้นฐานในการร้องเพลงและปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ถูกต้องดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงควรมีแบบอย่างที่ดีอันจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ที่ถูกต้องและค่อนข้างนักเรียนกับผู้เรียนให้มากที่สุด แต่การจัดการเรียนการสอนของลุ่ยเพียงอย่างเดียวในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ปัจจุบันพบว่าบังเอิญมีปัญหาหลายประการ จากการที่ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์ และสังเกตการณ์สอนของครูผู้สอนโรงเรียนระดับประถมศึกษาถึงสภาพปัญหาในการเรียนการสอน ลุ่ยเพียงอย่างเดียว พบว่า ปัญหาในการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ขาดสื่อ และแบบเรียนที่นิ่งประสิติกวิภาค เวลาที่ใช้สอนคนครีนั้นมีน้อย นักเรียนขาดแบบอย่างในการปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติลุ่ยเพียงอย่างเดียว

ปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีการศึกษาต่างๆ เข้ามาเป็นส่วนเสริมหรือสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง ได้แก่ สิ่งพิมพ์ คำรามเรียน และแบบฝึกหัด แหล่งทรัพยากรในชุมชน ศูนย์การเรียน บทเรียนสำเร็จรูป คอมพิวเตอร์ช่วยสอน โปรแกรมเกมการศึกษา และชุดการสอน (วัฒนาพร ระจันทุกษ์ 2542 : 26) โดยเฉพาะการใช้ชุดการสอน ซึ่งเป็นสื่อที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากชุดการสอนเป็นสื่อการเรียนที่จัดสร้างอย่างมีระบบ โดยมีการใช้สื่อการเรียนแบบผสม มีการวัดผลประเมินผลในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ต่างๆ ซึ่งสื่อแต่ละอย่างสามารถอสั่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาคนครีในระดับประถมศึกษา จึงต้องการที่จะพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชิลุ่ยเพียงอย่างเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ชั้น เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาแก้ปัญหาการสอนคนครีในเรื่องเกี่ยวกับชิลุ่ยเพียงอย่างเดียว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชิลุ่ยเพียงอย่างเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกองบังบางพระหมู่
- เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชิลุ่ยเพียงอย่างเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกองบังบางพระหมู่
- เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติชิลุ่ยเพียงอย่างเดียว ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชิลุ่ยเพียงอย่างเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกองบังบางพระหมู่

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองบางพระหมา สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน จากนักเรียน 2 ห้อง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน คลองบางพระหมา สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบสูนข์การเรียน เรื่องการปฏิบัติการลุ่ยเพียงօเบื้องต้น

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติชลุ่ยเพียงօ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองการวิจัย เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօเบื้องต้น ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ซึ่งเป็นเนื้อหาที่อยู่ในสาระคณิต กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม ถึง 31 มกราคม 2550 ครั้งละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 6 ครั้ง

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดการสอนแบบสูนข์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติชลุ่ยเพียงօของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบสูนข์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน คลองบางพระหมา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดการสอน หมายถึง สื่อการเรียนหลากหลายรูปแบบที่จัดไว้เป็นชุด เรียกว่า สื่อประสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนตามหัวข้อเนื้อหาและประสบการณ์ ซึ่งจัดไว้เป็นชุด ๆ บรรจุอยู่ในช่อง

ศูนย์การเรียน หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน หมายถึง ชุดสื่อการเรียนรู้ที่สร้างและรวมไว้ อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ ความสนใจ โดยในชุด การสอนจะบรรจุไว้ในช่อง

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօเนื้องต้น สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง ชุดสื่อการเรียนรู้ที่ผู้จัดสร้างขึ้นและรวมไว้อย่างเป็น ระบบ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน ในสาระคณิตศิลป์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีจำนวนห้องหมวด 6 ชุด กือ ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่าน โน้ตเพลงไทย ชุดที่ 2 เรื่องระบบน้ำที่ลุ่ยเพียงօ ชุดที่ 3 เรื่องการปฏิบัติ ชลุ่ยเพียงօเพลงชาว ชุดที่ 4 เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงօเพลงล้าวครวญ ชุดที่ 5 เรื่องการปฏิบัติ ชลุ่ยเพียงօเพลงเตย โถง และชุดที่ 6 เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงօเพลงสร้อยสนตัด

ชลุ่ยเพียงօ หมายถึง ชลุ่ยที่ใช้บรรเลงในวงศ์ตรีไทย เช่น วงศ์เครื่องสาย วงศ์ไหร่ วงศ์พาทบี้ไม่นวน ยาวประมาณ 45 เซนติเมตร กว้างประมาณ 2.5 เซนติเมตร ระดับเสียง ต่ำสุดคือ เสียงโถงของไทย ใช้เป็นหลักเก็บนเสียงในวงศ์เครื่องสาย และเครื่องดี

การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօเนื้องต้น หมายถึง ความสามารถในการฝึกพื้นฐานการเป่า ชลุ่ยเพียงօเป็นเพลงไทยง่าย ๆ ตามที่กำหนดในบทฝึก

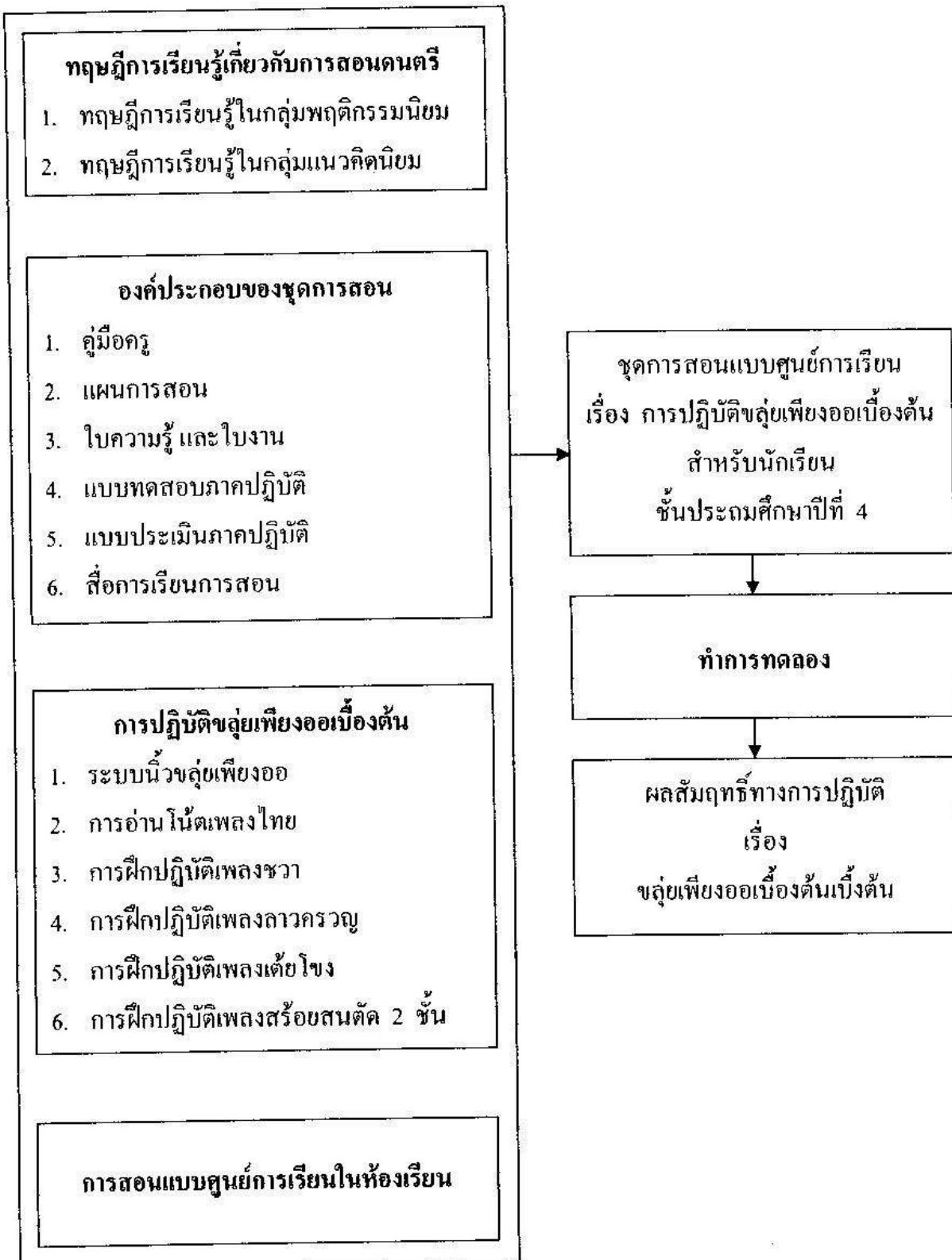
ผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติชลุ่ยเพียงօ หมายถึง คะแนนความรู้ ความสามารถของ นักเรียนซึ่งได้จากการทดสอบแบบทดสอบภาคปฏิบัติชลุ่ยเพียงօ ซึ่งจัดไว้ในชุดการสอน หลังจาก การเรียนจบแต่ละชุดการสอน

แบบทดสอบภาคปฏิบัติชลุ่ยเพียงօ หมายถึง แบบทดสอบภาคปฏิบัติที่ใช้วัด ความสามารถของนักเรียนในการเป่าชลุ่ยเพียงօ ซึ่งเป็นผลการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระ และตาม ชุดประสงค์ของเนื้อหาที่สอนนั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติขั้นเพียงพอเมื่อต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองบางพระหม
2. ผลการศึกษาด้านคัวครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครุภู่สอน ในการพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนในรายวิชาอื่น ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 : กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุย เพียงอยู่เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
2. คณตรีศึกษา
3. ชุดการสอน
4. การสอนแบบศูนย์การเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้มาตราฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ ผู้เรียนตามจุดหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบ่งตาม สาระหลักดังนี้ (กรอบวิชาการ 2544 : 6 - 7)

1. สาระ

สาระที่ 1 : ทัศนศิลป์

สาระที่ 2 : คณตรี

สาระที่ 3 : นาฏศิลป์

2. สาระการเรียนรู้และองค์ความรู้

- 2.1 ความรู้ ขอบข่าย สัญลักษณ์ แนวคิดทางศิลปะ
- 2.2 การสร้างสรรค์ และการแสดงออก
- 2.3 การวิเคราะห์ วิจารณ์งานศิลปะ และสุนทรีบทบาท
- 2.4 การประยุกต์ใช้ความรู้ทางศิลปะ
- 2.5 ศิลปะกับวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ไทยและสากล ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

3. สาระและมาตรฐานการเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1 : ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 : สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิด สร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 2 : ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 : เข้าใจ และแสดงออกทางดุนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่า ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อ ดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม เทีนคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระที่ 3 : นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 : เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิด อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม เทีนคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุยเพียงพอ เมื่องด้น มีความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระที่ 2 : ดนตรี ตามมาตรฐาน ศ 2.1 และมาตรฐาน ศ 2.2

ดนตรีศึกษา

1. ทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนดนตรี

การสอนดนตรีไม่ว่าในลักษณะใด ย่อมมีหลักการที่ผู้สอนยึดเป็นแนวปฏิบัติ การศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ย่อมช่วยให้การสอนดนตรีมีประสิทธิภาพขึ้นได้ ทั้งนี้เป็น เพราะผู้สอน จะมีความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถจัดการสอนดนตรีให้เหมาะสมกับ ผู้เรียนมากขึ้น ในทางจิตวิทยาทฤษฎีการเรียนรู้สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ กือ (ญรุทธ์ สุทธิจิตร์ 2534 : 63 - 66)

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพฤติกรรมนิยม

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มแนวคิดนิยม

นอกจากนี้ ในการสอนคนดิจิทัลถึงแนวคิดการรับรู้ของ มนูเอนอร์ ด้วยความสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอนคนดิจิทัลถึงทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างถาวร ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการสนับสนุน หรือการฝึกปฏิบัติการเรียนรู้เป็นผลเนื่องมาจากทางด้านวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อม

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ในกลุ่มพฤติกรรมนิยม มีความเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นในภาวะของการวางแผนไว โดยมีการใช้การเสริมแรงหรือการให้รางวัลและการลงโทษ อันเป็นตัวกำหนดให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการแสดงออกมา ดังนั้นในการสอนคนดิจิทัลสอนให้การเสริมแรง ซึ่งอาจเป็นรางวัลในรูปแบบใด ๆ กับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนปฏิบัติตามที่ครูสอนมุ่งหวัง เวลา

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มแนวคิดนิยม พัฒนามาจากจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ มีกำเนิดในประเทศเยอรมันนี หลักการสำคัญของเกสตัลท์ คือ การเรียนรู้ที่เน้นส่วนรวมทั้งหมดมากกว่าส่วนข้อย่อย โดยให้ความสำคัญประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การเรียนรู้เกิดได้ใน 2 ลักษณะ คือ เกิดจากการรับรู้และเกิดจากการหันหน้า สำหรับสาระสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มแนวคิดนิยมพอสรุปได้ ดังนี้

1.2.1 การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสสรับรู้สิ่งนั้นอย่างเด่นชัด เนื่องจากแต่ละคนมีประสบการณ์เดิมแตกต่างกัน การรับรู้สิ่งใหม่อาจไม่เป็นไปในลักษณะที่ผู้สอนต้องการ จึงจำเป็นที่ผู้เรียนและผู้สอนควรมีความเข้าใจตรงกันเสียก่อนว่าต้องการเรียนรู้สิ่งใด ทั้งนี้ รวมไปถึงการจัดสภาพการเรียนการสอนให้อื้ออ่าวนุ่มน้ำต่อการเรียนรู้ในสิ่งที่มุ่งประสงค์ไว้

1.2.2 การเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นผลรวมของประสบการณ์เดิมและประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียน จะนั้นผู้สอนควรจัดสภาพการเรียนรู้โดยคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้น โดยชี้ให้ผู้เรียนเห็นความคล้ายคลึงหรือความเหมือนของประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่

1.2.3 การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องสัมพันธ์ ผู้เรียนจะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ โดยการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนมีประสบการณ์มาแล้ว ดังนั้นผู้สอนจึงควรทราบว่าผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมอะไรบ้าง และใช้ประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ที่จะเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้

1.2.4 เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่อง แม้ในบางครั้ง ประสบการณ์ใหม่ ๆ จะไม่สมบูรณ์แบบ แต่ผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นได้ เนื่องจากผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่มาช่วยทำให้ประสบการณ์ใหม่สมบูรณ์แบบ และเกิดการเรียนรู้ขึ้นได้

จากสาระสำคัญนี้เห็นได้ชัดว่าประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นฐานสำคัญในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เปรียบเหมือนว่าประสบการณ์เดิมเป็นลักษณะส่วนรวม และประสบการณ์ใหม่เป็นลักษณะส่วนย่อยที่จะเพิ่มเข้าไปในส่วนรวม ดังนั้นการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จึงต้องอาศัยมองหาถึงประสบการณ์เดิมเสมอ เพราะหลักของเกสตัคท์เน้นการเรียนรู้จากส่วนรวมมาสู่ส่วนย่อย

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคนครีและนาฏศิลป์

กรมวิชาการ (2535 ก : 39 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการเรียนการสอนวิชาคนครีและนาฏศิลป์ สรุปได้ว่า คนครีและนาฏศิลป์เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กเกิดความเบิกบาน ใจในการแสดงออก การจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้นจะต้องนำกิจกรรมที่มีอยู่ 3 กิจกรรมมาสอนให้สัมพันธ์กัน คือ กิจกรรมเน้นจังหวะ กิจกรรมเน้นการฟังและการร้องเพลง กิจกรรมนาฏศิลป์การสอนคนครีและนาฏศิลป์ การจัดให้มีการเรียนการสอนในลักษณะกระบวนการกลุ่ม ให้มากที่สุด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาลักษณะนิสัยในด้านต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกัน และการประเมินผลกิจกรรมที่ดำเนินการในลักษณะกลุ่มด้วย ลักษณะนิสัยที่สำคัญ จะวัดและประเมินเป็นอันดับแรก คือ ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน การกล้าแสดงออกในกิจกรรมนั้น ๆ อย่างผสมกวนกลืน อันดับสองลงมาคือ ทักษะความถูกต้อง และท่าทางอิ่มแข็งแข่น ไม่ขัดเจนเคร่งเครียด กล้าแสดงออก nokjakanii ในการประเมินผลนั้นควรมีทางเลือกให้มาก เพื่อสนองความสนใจ ความถนัด และความต้องการของเด็ก ตลอดจนสภาพห้องถันซึ่งแตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนวิชาคนครี หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย (2532 : 93 - 97 ล้ำอิงใน สม ภวิล พูลพาจักร 2538 : 28 - 29) ได้สรุปการจัดการเรียนการสอนวิชาคนครีไว้ในหนังสือ โน๊ตเพลงไทย ระดับประถมศึกษา เรื่อง การเตรียมตัวครู แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

2.1 การเตรียมตัวระยะยาว

2.1.1 ผู้สอน ได้รับการอบรมและการศึกษานอกสถานที่ เกี่ยวกับการสอนคนครี เช่น ลักษณะวิชา จุดประสงค์แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1.2 ฝึกหัดเล่นคนครีที่กรูใช้ประกอบการสอน

2.1.3 ฝึกหัดร้องเพลงให้ถูกต้องตามทำนองเพลงและจังหวะ

2.1.4 วางแผนการจัดการเรียนและการสอน

2.1.5 จัดเครื่องเพลงและกิจกรรมที่จะใช้ในการเรียนการสอน

2.1.6 จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน

2.2 การเตรียมตัวระยะสั้น

2.2.1 กำหนดหัวข้อที่จะสอน

2.2.2 กำหนดสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม

2.2.3 กำหนดวิธีประเมินผล

2.2.4 จัดทำบันทึกการสอน ประกอบด้วย แนวคิด จุดประสงค์ การสอน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาวิชา กิจกรรมประสบการณ์ อุปกรณ์การเรียนการสอน

3. พัฒนาการทั่วไปและพัฒนาการด้านคนเรียนเด็ก

ญรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2534x : 3 - 9) ได้สรุปพัฒนาการทั่วไปเฉพาะพัฒนาการด้านคนเรียนเด็กไว้วังนี้

พัฒนาการ หมายถึง การก้าวหน้า การเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นกระบวนการที่ค่อนเนื่อง เริ่มตั้งแต่การปฏิสัมพันธ์ถึงเวลาสิ้นลงท้ายไป พัฒนาการเป็นผลเนื่องมาจากการคุณภาพและสภาพแวดล้อม ลักษณะของการพัฒนาการจะค่อยเป็นค่อยไป เช่น ด้านร่างกาย สมรรถภาพ และสังคม ในการเรียนการสอนคนเรียนจะเก็บข้อมูลการพัฒนาด้านสมรรถภาพอย่างมาก ซึ่งจะมีการพัฒนาเป็นช่วงๆ ดังนี้

1.1 ช่วงในครรภ์มารดา เป็นช่วงที่มีการพัฒนาการทุกด้านและในช่วงเดือนที่ 5 จะมีการพัฒนาการทางด้านคนตระ เป็นระยะที่เด็กสามารถได้ยินเสียงต่างๆ จากสภาพแวดล้อม

1.2 ช่วง 0 - 2 ปี ในช่วงนี้การพัฒนาการทางด้านปัญญา มีพื้นฐานมาจากประสาทสัมผัส พัฒนาการทางด้านคนเรียนเด็กในวัยนี้เป็นลักษณะการตอบสนองทางคนตระ โดยการเกลี้ยงไหหร่างกายได้โดยเสร็จ ไม่มีแบบแผนและมักไม่เข้ากันจังหวะของเพลง

1.3 ช่วง 3 - 7 ปี ในช่วงนี้เริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับระบบของสัญลักษณ์ในความคิดของคนเอง เพื่อแทนเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ตนได้รับภายในความคิด พัฒนาการทางด้านคนเรียนเด็กในวัยนี้คล้ายกับวัยที่ผ่านมา คือ มีพัฒนาการด้านจังหวะและทำนอง เด็กในวัยนี้จะทำได้แต่ไม่สม่ำเสมอ เช่น การตอบจังหวะมักเริ่มบ้างช้าบ้างหรือร้องเพลงเพียงไป เป็นต้น

1.4 ช่วง 7 - 11 ปี พัฒนาการด้านความคิดของเด็กในวัยนี้จริงจังเป็นลำดับ เด็กสามารถคิดเกี่ยวกับด้านรูปธรรมอย่างมีเหตุมีผลได้ พัฒนาการด้านคนตระก้าวหน้ามากขึ้น ด้านจังหวะสามารถตอบสนองจังหวะที่ซับซ้อนมากขึ้นได้ ความคงที่ของจังหวะมีมากขึ้น พัฒนาการด้านเสียงประสานเริ่มนี้ในเด็กในวัยนี้สามารถเล่นเครื่องทำนองได้

1.5 ช่วง 12 - 15 ปี พัฒนาทางความคิดของเด็กในวัยนี้จัดได้ว่าได้พัฒนาถึงจุดที่สมบูรณ์ คือ สามารถคิดแบบผู้ใหญ่ได้ ได้แก่ การคิดแบบตั้งสมมุติฐาน เนื่องจากมีความเข้าใจ

เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทางด้านนามธรรมมากขึ้น พัฒนาการทางด้านคณตรีของเด็กในวัยนี้เริ่มนิรกรรมลึกซึ้งทั้งในด้านแนวคิดและทักษะคณตรี เด็กสามารถแสดงความรู้สึกความบพเพลงได้มากขึ้น การเน้นลักษณะของเพลง ไม่ว่าในการร้องหรือเล่นเครื่องคณตรีเป็นแนวคิดและทักษะที่เด็กสามารถเข้าใจและปฏิบัติได้ นั่นก็คือ เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณตรีในเรื่องจังหวะ ระดับ เสียง รูปแบบ เสียงประسان สีสัน และลักษณะของเสียง

1.6 ช่วงวัยรุ่นสู่วัยผู้ใหญ่ พัฒนาการของเด็กวัยรุ่นเป็นระยะที่ควบคุมเก็บไว้ในช่วงอายุ 12 ปี จนถึงวัยผู้ใหญ่ในราวอายุ 20 ปีขึ้นไป เด็กวัยนี้จะมีพัฒนาการที่แตกต่างกันมาก การสอนคณตรีกับเด็กในวัยนี้ ครุครูมีความรับผิดชอบและช่วยเหลือผู้เรียนในเรื่องการปรับตัว เป็นผู้หนึ่งที่รับฟังปัญหาช่วยหาทางออกกับปัญหาต่าง ๆ ทำให้เด็กเกิดความศรัทธา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะที่ดีต่อการเรียนวิชาคณตรี

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเรียนการสอนที่ทำให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมาย ควรอย่างยิ่งที่ครุคณตรีจะทำความเข้าใจกับเด็ก โดยใช้หลักการพัฒนาทางจิตวิทยาเป็นพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการทางคณตรี และจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมสมกับวัยของผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงทั้งเนื้อหาคณตรี และความต้องการทั่ว ๆ ไปของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทุกด้าน โดยเฉพาะด้านคณตรี

4. คณตรีกับเด็กดับประดับประถมศึกษา

ฉบับที่ ๘๗ จัดทำโดย ศูนย์วิจัยและประเมินผลการศึกษาแห่งชาติ (2534) : หน้า 19) ได้กล่าวถึง เด็กประถมศึกษาเกี่ยวกับคณตรี เป็นเนื้อหาวิชาแขนงหนึ่งที่มีอยู่ในหลักสูตรระดับนี้ โดยมุ่งพัฒนาให้เด็กมีความสนใจรู้จักและรักคณตรี พัฒนาการทางด้านคณตรีจึงจำเป็นปัจจัยหนึ่งในการเรียนระดับประถมศึกษา พัฒนาการทางคณตรีของเด็กในวัยประถมศึกษา ควรแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับประถม 1 - 3 และระดับชั้นประถม 4 - 6 เนื่องจากการพัฒนาการต่างกัน

ระดับประถมปีที่ 1 - 3 (6 - 8 ขวบ) เด็กในวัยนี้อยู่ในวัยที่ต้องการความดูแลเอาใจใส่จากบุคคลารดาหรือผู้ปกครองเป็นอย่างมาก เมื่อจากเด็กซึ้งพึ่งเดนเองไม่ได้มากนัก ทางคณตรีเด็กเริ่มนิรกรรมแนวคิดเด่นชัดในเรื่องจังหวะและแนวโน้มคิดเรื่องทำงานขององค์กร งาน การพัฒนาด้านจังหวะของเด็กในวัยนี้ ควรเริ่มจากการช่วยให้เด็กตามจังหวะให้สม่ำเสมอ ให้ทราบถึงความเร็ว ความช้าของจังหวะ และเน้นกับเรื่องจังหวะในด้านความจำรูปแบบของจังหวะควรได้รับการเน้นด้วย เพราะทำให้เด็กเกิดความเข้าใจและสามารถสร้างสรรค์ด้านจังหวะต่อไป การพัฒนาทำนองของเด็กในวัยนี้ควรเริ่มให้เด็กฟังเพลงและร้องตาม เพื่อพัฒนาแนวคิดด้านระดับเสียงของเด็ก เด็กในวัยนี้สามารถพัฒนาแนวคิด เรื่องรูปแบบของบทเพลงได้ด้วย ซึ่งควรเลือกง่าย ๆ ให้เด็กพอ

ทราบนักจากานนี้เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับเสียงของเครื่องดนตรี บางชนิดว่าเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเรื่องสีสันของเครื่องดนตรีระดับสูงต่อไป

ระดับประถมปีที่ 4 - 6 (9 - 11 ขวบ) เด็กในระดับนี้มีพัฒนาการทางด้านศรัทธาต่อไปนั่งจากเด็กในวัยที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เด็กในวัยนี้มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในด้านจังหวะ ทำนอง และรูปแบบของเพลงลึกซึ้งขึ้น กล่าวคือ สามารถเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ยากขึ้น ซึ่งข้อนี้ ความละเอียดอ่อนเกี่ยวกับอารมณ์เพลงจะมีมากขึ้น แนวคิดที่จะพัฒนาเพิ่มขึ้นคือ เรื่องเสียงประสานเด็ก ในวัยนี้ครมีโอกาสสร้างเพลงประสานเสียงประเภทต่าง ๆ เพราะเป็นวัยที่พร้อมจะรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดเรื่องนี้ ซึ่งเด็กวัยนี้จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากโรงเรียนเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ

5. การฝึกหัดดนตรีไทย

มนตรี ตราโนนท แคลนอื่น ๆ (2525 : 10 - 27) กล่าวถึงการฝึกหัดดนตรีไทย เป็นดังนี้ สรุปได้ดังนี้

ในการบรรเลงดนตรีไทยนั้น การใช้กำลังทุกส่วนของร่างกายนับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจะเป็นสิ่งผลักดันให้ผู้บรรเลงดนตรี สามารถบรรเลงได้ด้วยความไพเราะน่าฟัง นับตั้งแต่การใช้กำลังจากกล้ามเนื้อของขา ลำตัว แขน มือ และนิ้วมือ แม้กระหัองคอ และศีรษะก็ มีความจำเป็นไม่ยิ่งหย่อนไปจากกำลังกล้ามเนื้อของส่วนอื่น ๆ ดังนั้นการนั่งบรรเลงดนตรี และจับเครื่องดนตรี จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อผู้บรรเลงดนตรี เพื่อให้บรรดุประสงค์

ลักษณะของการนั่งบรรเลงดนตรีของไทยนั้น โดยทั่วไปพบอยู่ 3 ลักษณะคือ

1. นั่งขัดสมาธิ
2. นั่งพับเพียบ
3. นั่งบนเก้าอี้

แต่ละลักษณะมีวัตถุประสงค์ในการบรรเลงต่างกัน คือ

การนั่งแบบขัดสมาธินั้น เป็นลักษณะที่โบราณจารย์ได้พยากรณ์คิดกันไว้ ที่จะใช้กำลังของร่างกายให้เป็นประโยชน์ต่อการบรรเลงให้มากที่สุด และเพื่อมิให้เกิดการสูญเปล่าทั้งนี้ เพื่อให้ผู้บรรเลงดนตรีได้สามารถใช้กำลังตั้งแต่ปลายเท้า ขา สะโพก ลำตัว หัวไหล่ แขน มือ และนิ้ว ในที่สุด (นิ้วถือ) ในอันที่จะผลักดันกำลังไปสู่มือ เพื่อใช้ในการบรรเลง

การนั่งพับเพียบ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ปฏิบัติกันอยู่ ในการบรรเลงดนตรีไทย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการความสุภาพเรียบร้อย และเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อม การนั่งบรรเลงโดยวิธีนี้ ผู้บรรเลงมีโอกาสใช้กำลังจากการนั่งได้น้อย คงได้เพียงความสุภาพเรียบร้อยเท่านั้น

วิธีนั้นบันเก้าอี้ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่วงการครุภัณฑ์ไทยพากยานมีจะนำมาใช้กับการบรรเลงคนตระศไทย เพื่อจะให้ทัดเทียมกับคนตระศของทางตะวันตก การนั่งบรรเลงโดยวิธีนี้ แทนจะกล่าวได้ว่าผู้บรรเลงไม่สามารถจะนำกำลังจากการนั่ง ไปใช้ผลักดันให้การบรรเลงของตน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้เลย โดยเฉพาะผู้บรรเลงระนาดเอก (การชืนบรรเลงก็เคยมีผู้ใช้ แต่เป็นการใช้เฉพาะกิจเท่านั้น)

สรุปแล้วการนั่งโดยวิธีขั้ดสนาชิ จะเป็นวิธีที่ได้ประโยชน์มากที่สุด

วิธีปฏิบัติให้เกิดความไฟแรง

การปฏิบัติเสียงคนตระศให้เกิดความไฟแรง นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียน หรือบรรเลงคนตระศ เพราะคุณค่าของคนตระศอยู่ที่ความไฟแรง จะต้องมีวิธีการปฏิบัติและแต่ละเครื่องมือ มีวิธีการปฏิบัติที่แตกต่างกันไป เช่นวิธีประคนเครื่องคนตระศนิดเครื่องเป่า กับเครื่องดินน้ำแตกต่างกัน

ประกอบ หมายถึง การบรรเลงที่ทำให้เสียงคนตระศดังซัดเจนถูกต้องตามความเหมาะสมของท่านของเพลง

พรرم เป็นวิธีปฏิบัติอย่างหนึ่งของเครื่องคนตระศประเภทที่ใช้นิรบังคับเสียงสูง ต่ำ (เช่น ซอ ปี และชลุย) ในเมื่อท่านของเพลงตอนนั้นมีเสียงยาวพอสมควร จึงใช้ปลายนิร์วะหรือร์ว่า ก็จะบังเกิดเป็นเสียงที่สูงขึ้นไปสลับกับเสียงเดิมถี่ๆ

การฝึกพื้นฐานที่ไม่ถูกต้อง ก็อาจเป็นอุปสรรคที่ผู้ศึกษาไม่สามารถฝึกเสียงคนตระศให้ไฟแรงได้

6. ชลุยพี่ยงอ้อ

เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพคนตระศไทย (2538 : 196 - 200)

6.1 ส่วนประกอบของชลุย

6.1.1 ส่วนที่ทำให้เกิดการหักเหของลม (ดังแต่ส่วนบนของรูส่งลมจนถึงปากนกแก้ว) ไม่ปรากฏการชำรุด ดังนี้

6.1.1.1 DAGA CHLUY (วัสดุประกอบรูส่งลม) ส่วนบนเสมอ กับขอบส่วนบนของรูส่งลมจนถึงปากนกแก้ว

6.1.1.2 ปากนกแก้ว (รูหักแหลม) ไม่ชำรุด แตก หรือบี้น ไม่อุดตัน หรือมีสิ่งกีดขวาง อุญจริงกับรูส่งลม

6.1.1.3 หลอดลมเป้าแม่ัว ลมไม่รั่ว ไม่มีลมรั่วตามแนวรอบของ DAGA CHLUY ทั้งด้านบนและด้านล่าง จำแนกถักขณะเสียงที่มีลมรั่ว กับเสียงที่ไม่มีลมรั่วด้วยการสังเกต ทั้งนี้เสียงที่มีลมรั่วนักจะมีลักษณะเบา และมีเสียงดมแทรก ถ้ามีลมรั่วตามแนวรอบของ DAGA CHLUY แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยใช้วัสดุอุดชั่วคราว

6.1.2 เลขคุ่ม ไม่แตก รูบั้งคับเสียงทั้ง 8 รู ไม่อุดตัน หรือมีสิ่งกีดขวางปลายล่างของเลขคุ่ม และรู้อย่างเชื่อก ไม่อุดตัน ถ้ามีรูเขื่อนต้องมีวัสดุปิดเรียบร้อย โดยปกติการเป่าทั่วไปต้องมี เทียน จีสัง กระดาษกาวหรือวัสดุอื่น ๆ ที่เหมาะสมปิดรูเขื่อน สำหรับเสียงพิเศษต้องปิดด้วยวัสดุที่เป็นเยื่อบาง ๆ เช่น เยื่อไม้ไผ่ เยื่อหัวหนอง หรือเยื่อระกำ ฯลฯ ปรับแต่งระดับเสียงของคุ่ยเหลา ที่ปากนกแก้วให้เข้ากับระดับเสียงของเครื่องดนตรีที่ต้องการ แก้ไขเสียงได้เสียงหนึ่งที่เพียง ด้วยการแต่งขนาดรูน้ำปิดเปิดเสียง และรู้อย่างเชื่อก ทั้งกรณีเพิ่มน้ำสูงและเพิ่มน้ำต่ำ

6.1.3 การทดสอบเป่า

6.1.3.1 เป่าน้ำคงที่เสียงชุด โถ และเสียงเร แต่ละเสียงต้องได้เสียง

เดียวกัน

6.1.3.2 เสียงเหมือน (เสียงสูง) ใสชัดเจน

6.1.3.3 เลือกชุดที่มีคุณภาพได้ เลือกชุดที่เป็นระบบกลมแล้วกินลม น้อบห์สุดได้ เลือกชุดที่เสียงไม่เพียงได้ เลือกชุดที่เป็นระบบกลมกินลมน้อบห์สุดและเสียงไปร่วมใสชัดเจนได้

6.2 ท่านั่ง

นั่งพับเพียง ลำตัวตรง ไม่ก้มหน้า

6.3 ท่าจัน

โดยประเพณีนิยมใช้มือขวาไว้ข้างบน และใช้มือแม่นิ้วคำเลขคุ่ย บริเวณรูน้ำค้ำที่อยู่ด้านล่างของเลขคุ่ย นิ้วซ้าย นิ้วกาง และนิ้วนาง อยู่ในลักษณะที่พร้อมจะปิด - เปิดรูบั้งคับเสียง (ซึ่งอยู่ด้านบนของเลขคุ่ย) เรียงลงมาตามลำดับดังแต่รูห์บุนสุด ถึงรูห์สาม พร้อมทั้งใช้นิ้วก้อยประกอบด้านล่างของเลขคุ่ย

มือซ้ายจับเลขคุ่ยส่วนล่าง โดยใช้มือแม่นิ้วคำเลขคุ่ยไว้ที่ด้านล่างของเลขคุ่ย และใช้นิ้วซ้าย นิ้วกาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย อยู่ในลักษณะที่พร้อมจะปิด - เปิดรูบั้งคับเสียงต่อจากนิ้วนางของมือขวาเรียงลงมาตามลำดับ จับเลขคุ่ยแล้วให้แขนส่วนปลายทั้งสอง และซ้ายได้จากกับเลขคุ่ยพอประมาณ โดยการข้อศอกพองาม

ลักษณะการวางนิ้วทั้ง 3 ของทั้งมือขวาและมือซ้าย ให้วางลักษณะของกัน เลขคุ่ย โดยนิ้วอยู่เหนือนิ้วบั้งคับเสียงประมาณ 1.0 ซ.ม. และใช้นิ้วนารีเฉพาะพิเศษนั้นที่นุ่นให้ปลายนิ้วนือ (ท้องปลายนิ้ว) เป็นส่วนที่ใช้ปิดเปิดรูบั้งคับเสียง

เป้าหมายลมได้สองครั้ง ที่เสียงมีค่าหรือฟ้าต่ำ และเสียงต้องเรียบ เป้าหมายลมได้นึงครั้ง ที่เสียงชอลต่ำถึงโคลสูง และเสียงต้องเรียบ เป้าหมายลมระหว่างเป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียง โคลต่ำถึงเสียงมีสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะเบา และหนักของพิธีในอัตรา 2 ขั้นติดต่อกัน ได้ไม่น้อยกว่า 5 เที่ยว เป้าหมายลมระหว่างเป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียง โคลต่ำถึงเสียงฟ้าสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะเบา และหนักของพิธีในอัตรา 2 ขั้นติดต่อกัน ได้ไม่น้อยกว่า 10 เที่ยว เป้าหมายลมขณะดำเนินท่านอง เพลงที่กำหนดให้ ในความยาวเท่ากัน 4 จังหวะหน้าทับปryn ไก่ อัตรา 2 ขั้น เป้าหมายลมสลับการเป้าต่อคุณ เป็นทำงานของเพลงที่กำหนดความยาวเท่ากัน 4 จังหวะหน้าทับปryn ไก่ อัตรา 2 ขั้น เป้าหมายลมสลับการเป้าต่อคุณ ได้ไม่น้อยกว่า 5 ครั้งต่อหนึ่งห่อนที่มีความยาวเท่ากัน 4 จังหวะหน้าทับปryn ไก่ อัตรา 2 ขั้น เป้าหมายลมได้นึงครั้ง ที่เสียงแรงสูงถึงเสียงชอลสูง และเสียงต้องเรียบ เป้าดำเนินทำงานด้วยการใช้วิธีรำขายลม ใช้เสียงต่อคุณ ควบเสียงในระดับเสียงตรงพสมเสียงแหลมตามทำงานของเพลงที่กำหนดให้ เป้าหมายลม ขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงโคลต่ำถึงเสียงชอลต่ำ เป้าหมายลมขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงโคลต่ำถึงเสียงชอลต่ำ เป้าหมายลมขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงลากและระดับสูงขึ้นไป เป้าหมายลม ขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงลากและระดับสูงขึ้นไป เป้าหมายลมได้ทุกเสียง

6.4.2.4 การเป่าวิธีอื่น ๆ ของความแตกต่าง จากการฟังการเปาขลุ่ยด้วยด้วยลมตรง และการเป้าประคนลม สาธิตความแตกต่างจากการเป้าด้วยลมตรง และการเป้าประคนลม เป้าต่อคุณ หมายถึง การเป้าโดยใช้ลิ้นกระแทบกับฟันในลักษณะตัดลมให้เป็นช่วงเพื่อให้เสียงมีหนักชัดเจน เป้ากว้างนิ้ว คือ การบังคับลมให้เสียงออกมากในระดับเสียงเดียวกัน โดยใช้นิ้วบังคับต่างกัน เป้านิ้วกว้างเสียงชอลต่ำ เป้านิ้วกว้างได้ 3 เสียง (ชอล โคล โคล) เป้านิ้วกว้างได้มากกว่า 3 เสียง เป้าเสียงกระแทบ คือ การเป้าเสียง ณ เสียงใดเสียงหนึ่งในลักษณะให้เสียงอื่นแทรกเข้ามา มีลักษณะคล้ายปริบแต่เสียงชัดเจenkกว่า เป้าพรบนิ้ว คือ การเป้าเป็นเสียงพยางค์ตี่ ๆ ด้วยการขยับนิ้วปิดเปิดเร็ว ๆ ซึ่งสามารถทำได้ 2 ลักษณะคือพรบนิ้วเดียว (เกิดเสียงคู่ 2) หรือ พรบนิ้ว (เกิดเสียงคู่ 3) เป้าเสียงใหญ่ คือ การเป้าลากเสียงจากเสียงต่ำขึ้นไปเสียงสูง เป้าเสียงหวาน คือ การเป้าลากเสียงจากเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ เป้าเสียงปริบ คือ การเป้าบังคับลมและนิ้วให้เกิดเสียงสั่นในลักษณะสั้น เป้าเสียงโปรดย คือ การเปิดนิ้ว ร่วมกับการบังคับลมให้เกิดเสียงที่ในขั้นต้นแล้วคลิกคลายไปสู่เสียงขาว เป้าเสียงลมแฟก คือ การเป้าให้มีลักษณะเสียงที่ไม่เต็มเสียงแทรกเข้ามาในขณะดำเนินทำงาน

เป้าหมายลมได้สองครั้ง ที่เสียงมีค่าหรือฟ้าต่ำ และเสียงต้องเรียบ เป้าหมายลมได้นึงครั้ง ที่เสียงชอลต่ำถึงโคลสูง และเสียงต้องเรียบ เป้าหมายลมระหว่างเป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียง โคลต่ำถึงเสียงมีสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะเบา และหนักของพิธีในอัตรา 2 ขั้นติดต่อกัน ได้ไม่น้อยกว่า 5 เที่ยว เป้าหมายลมระหว่างเป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียง โคลต่ำถึงเสียงฟ้าสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะเบา และหนักของพิธีในอัตรา 2 ขั้นติดต่อกัน ได้ไม่น้อยกว่า 10 เที่ยว เป้าหมายลมขณะดำเนินท่านอง เพลงที่กำหนดให้ ในความยาวเท่ากัน 4 จังหวะหน้าทับปryn ໄก์ อัตรา 2 ขั้น เป้าหมายลมสลับการเป้าต่อคุณ เป็นทำงานของเพลงที่กำหนดความยาวเท่ากัน 4 จังหวะหน้าทับปryn ໄก์ อัตรา 2 ขั้น เป้าหมายลมสลับการเป้าต่อคุณ ได้ไม่น้อยกว่า 5 ครั้งต่อหนึ่งห่อนที่มีความยาวเท่ากัน 4 จังหวะหน้าทับปryn ໄก่อัตรา 2 ขั้น เป้าหมายลมได้นึงครั้ง ที่เสียงแรงสูงถึงเสียงชอลสูง และเสียงต้องเรียบ เป้าดำเนินทำงานด้วยการใช้วิธีรำขายลม ใช้เสียงต่อคุณ ควบเสียงในระดับเสียงตรงพสมเสียงແเนาตามทำงานของเพลงที่กำหนดให้ เป้าหมายลม ขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงโคลต่ำถึงเสียงชอลต่ำ เป้าหมายลมขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงโคลต่ำถึงเสียงชอลต่ำ เป้าหมายลมขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงลากและระดับสูงขึ้นไป เป้าหมายลม ขณะดำเนินทำงานทางกรองที่กำหนดให้ที่ระดับเสียงลากและระดับสูงขึ้นไป เป้าหมายลมได้ทุกเสียง

6.4.2.4 การเป่าวิธีอื่น ๆ ของความแตกต่าง จากการฟังการเป้าขลุ่ยด้วยด้วยลมตรง และการเป้าประคนลม สาธิตความแตกต่างจากการเป้าด้วยลมตรง และการเป้าประคนลม เป้าต่อคุณ หมายถึง การเป้าโดยใช้ลิ้นกระแทบกับฟันในลักษณะตัดลมให้เป็นช่วงเพื่อให้เสียงมีหนักชัดเจน เป้ากว้างนิ้ว คือ การบังคับลมให้เสียงออกมากในระดับเสียงเดียวกัน โดยใช้นิ้วบังคับต่างกัน เป้านิ้วกว้างเสียงชอลต่ำ เป้านิ้วกว้างได้ 3 เสียง (ชอล โคล ໄร) เป้านิ้วกว้างได้มากกว่า 3 เสียง เป้าเสียงกระแทบ คือ การเป้าเสียง ณ เสียงใดเสียงหนึ่งในลักษณะให้เสียงอื่นแทรกเข้ามา มีลักษณะคล้ายปริบแต่เสียงชัดเจenk กว่า เป้าพรบนิ้ว คือ การเป้าเป็นเสียงพยางค์ตี่ ๆ ด้วยการขยับนิ้วปิดเปิดเร็ว ๆ ซึ่งสามารถทำได้ 2 ลักษณะคือพรบนิ้วเดียว (เกิดเสียงคู่ 2) หรือ พรบนิ้ว (เกิดเสียงคู่ 3) เป้าเสียงใหญ คือ การเป้าลากเสียงจากเสียงต่ำขึ้นไปเสียงสูง เป้าเสียงหวาน คือ การเป้าลากเสียงจากเสียงสูงลงมาเสียงต่ำ เป้าเสียงปริบ คือ การเป้าบังคับลมและนิ้วให้เกิดเสียงสั่นในลักษณะสั้น เป้าเสียงโปรดย คือ การเป้าติดนิ้ว ร่วมกับการบังคับลมให้เกิดเสียงคู่ในขั้นต้น แล้วคลิกคลายไปสู่เสียงขาว เป้าเสียงลมแฟก คือ การเป้าให้มีลักษณะเสียงที่ไม่เต็มเสียงแทรกเข้ามาในขณะดำเนินทำงาน

6.5 เกณฑ์การประเมินการเป้าขลุ่ยเพียงพอ

เกณฑ์มาตรฐานวิชาและวิชาชีพคนครี (2538 : 203 - 205)

ขั้นที่ 1

1. เป้าด้วยคุณตรง ໄล์เสียงขึ้นลง ได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งช่วงเสียง หรือหนึ่งช่วงคู่ แปด แต่เสียงอาจไม่เรียบ

2. เป้าด้วยคุณตรง ໄล์เสียงหนึ่งช่วงคู่แปด เข้ากับจังหวะสามัญได้

3. เป้าข้ามหรือสลับเสียงได้หนึ่งช่วงคู่แปด แต่เสียงอาจไม่เรียบ

4. เผาข้ามหรือสลับเสียงเป็นทำนองในช่วงเสียงคู่แปด เข้ากับจังหวะสามัญได้

5. เป้ารำนาขลงได้หนึ่งครึ่ง ที่เสียงโคล่ๆ หรือเรต่า แต่เสียงอาจไม่เรียบ

ขั้นที่ 2

1. เผาด้วยคุณตรง ໄล์เสียงขึ้นลง ได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งช่วงเสียง หรือหนึ่งช่วงคู่

แปดและเสียงโคล่ๆถึงเสียงโคลสูง

2. เป้าด้วยคุณตรง ໄล์เสียงขึ้นลง ได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งช่วงเสียงหรือหนึ่งช่วงคู่

แปด จากเสียงโคล่ๆถึงเสียงโคลสูง

3. เผารำนาขลงได้หนึ่งครึ่ง ที่เสียงโคล่ๆหรือเรต่า และเสียงต้องเรียบ

4. เป้ารำนาขลงได้หนึ่งครึ่ง ที่เสียงโคล่ๆหรือเรต่า และเสียงต้องเรียบ

ขั้นที่ 3

1. เผาด้วยคุณตรง ໄล์เสียงขึ้นลงเข้าจังหวะสามัญได้ จากเสียงโคล่ๆ ถึงเสียง

นีสูง

2. เป้าข้ามหรือสลับเสียงเข้าจังหวะสามัญได้ จากเสียงโคล่ๆถึงเสียงนีสูง

3. เผารำนาขลงได้สองครึ่ง ที่เสียงมีต่ำ หรือฟ้าต่ำ และเสียงต้องเรียบ

4. บอกความแตกต่างจากการฟังการเป้าขลุ่ยด้วยคุณตรงและการเป้าประคบลง

ขั้นที่ 4

1. เป้าໄล์เสียงขึ้นลง จากเสียงโคล่ๆถึงเสียงนีสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะเบา แกะหนักของฉิ่งในอัตรา 2 ชั้น ติดต่อ กัน ได้ไม่น้อยกว่า 5 เที่ยว

2. เป้าข้ามหรือสลับเสียง จากเสียงโคล่ๆถึงเสียงนีสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะเบา และหนักของฉิ่งในอัตรา 2 ชั้น ติดต่อ กัน ได้ไม่น้อยกว่า 5 เที่ยว

3. เป้ารำนาขลงได้หนึ่งครึ่ง ที่เสียงซอกต่ำถึงโคลสูง และเสียงต้องเรียบ

4. เป้ารำนาขลงระหว่างเป้าໄล์เสียงขึ้นลง จากเสียงโคล่ๆถึงเสียงนีสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะเบา และหนักของฉิ่งในอัตรา 2 ชั้น ติดต่อ กัน ได้ไม่น้อยกว่า 5 เที่ยว

5. สถาบัตความแตกต่างจาก การเป้าด้วยลมตรงและการเป้าประคบลม เป็นน้ำ
คงเสียงชอล์ฟต์

ขั้นที่ 5

1. เป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียงโดยต่ำถึงเสียงฟ้าสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่จังหวะ
เนา และหนักของพิองในอัตรา 2 ขั้นติดต่อกันได้ไม่น้อยกว่า 10 เที่ยว

2. เป้าข้านหรือสลับเสียง จากเสียงโดยต่ำถึงเสียงฟ้าสูง โดยเปลี่ยนเสียงที่
จังหวะเนาและหนักของพิองในอัตรา 2 ขั้นติดต่อกันได้ไม่น้อยกว่า 10 เที่ยว

3. เป้ารำขลมระหว่างเป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียงโดยต่ำ ถึงเสียงฟ้าสูง โดย
เปลี่ยนเสียงที่จังหวะเนาและหนักของพิองในอัตรา 2 ขั้น ติดต่อกันได้ไม่น้อยกว่า 10 เที่ยว

4. เป้ารำขลมขณะดำเนินทำนองเพลงที่กำหนดให้ ในความยาวเท่ากับ 4
จังหวะ หน้าทับปryn ไก่ อัตรา 2 ขั้น

5. เป้าตอดลีน เป้านิวคลิ๊ฟได้ 3 เสียง (ชอล โอด เร)

6. เป้าเสียงกระแทบ

ขั้นที่ 6

1. เป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียงโดยต่ำถึงเสียงฟ้าสูงได้คล่องแคล่ว ตรงเสียง
กระแสเงน

2. เป้ารำขลมสลับการเป้าตอดลีน เป็นทำนองเพลงที่กำหนด ความยาว
เท่ากับ 4 จังหวะหน้าทับปryn ไก่ อัตรา 2 ขั้น

3. เป้ารำขลมสลับการเป้าตอดลีนได้ไม่น้อยกว่า 5 ครั้งต่อหนึ่งท่อนที่มี
ความยาวเท่ากับ 4 จังหวะหน้าทับปryn ไก่ อัตรา 2 ขั้น

ขั้นที่ 7

1. เป้าໄล่เสียงขึ้นลง จากเสียงโดยต่ำถึงเสียงฟ้าสูง ได้คล่องแคล่วตรงเสียง
กระแสเงน

2. เป้ารำขลมได้หนึ่งครั้ง ที่เสียงเรสูงดึงชอลสูง และเสียงต้องเรียบ

3. เป้าดำเนินทำนองด้วยการใช้วิธีรำขลม ใช้เสียงตอดลีน คงเสียงใน
ระดับเสียงตรงผสมเสียงเหนานามทำนองเพลงที่กำหนดให้

4. เป้ารำขลมขณะดำเนินทำนองทางกรอที่กำหนดให้ ที่ระดับเสียงโดยต่ำ
ถึงเสียงชอล์ฟต์

5. เป้ารำขลมขณะดำเนินทำนองทางเก็บที่กำหนดให้ ที่ระดับเสียงโดยต่ำ
ถึงเสียงชอล์ฟต์

6. เป้าเนื้อความได้มากกว่า 3 เสียง

7. เป้าพรนี้

ขั้นที่ 8

1. เป้าໄโลเสียงขึ้นลงสิบสองเสียงอย่างคล่องแคล่ว จากเสียงโดยต่ำสุดเสียงของ

สูง ได้ตรงเสียงและชัดเจน

2. เป้ารำนาขลงและดำเนินทันองทางกรองที่กำหนดให้ ที่ระดับเสียงลากและระดับสูงขึ้นไป

3. เป้ารำนาขลงและดำเนินทันองทางเก็บที่กำหนดให้ ที่ระดับเสียงลากและระดับสูงขึ้นไป

4. เป้ารำนาขลงได้ทุกเสียง

5. เป้าเสียงไทย

6. เป้าเสียงหวาน

7. เป้าเสียงปริบ

8. เป้าเสียงไปรษ

9. เป้าเสียงลมแฟก

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน เรื่องการปฏิบัติข้ออธิบายเพียงพอ เมื่อตน ผู้วิจัยเลิงเห็นความสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้เกี่ยวกับคนตระ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนคนตระและนาฏศิลป์ พัฒนาการหัวใจและพัฒนาการด้านคนตระของเด็ก คนตระกับเด็กระดับประถมศึกษา การฝึกหัดคนตระไทย และข้ออธิบายเพียงพอ ซึ่งการสอนคนตระไม่ว่าในลักษณะใด ข้อมูลนี้ หลักการที่ผู้สอนยึดเป็นแนวปฏิบัติ รวมทั้งผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน กระบวนการสอนคนตระที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนคนตระให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น

ชุดการสอน

1. ความหมายของชุดการสอน

นักการศึกษาหลายท่าน “ได้ให้ความหมายของชุดการสอนเอาไว้ ดังนี้

ไชยยา เรืองสุวรรณ (2522 : 151) “ได้ให้ความหมายว่า ชุดการสอนเป็นระบบการนำเสนอประสบที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วย มาช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุจุดหมาย

บุญชุม ศรีสะอาด (2537 : 95) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอน คือ สื่อการเรียนหลากหลายรูปแบบ กัน จัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด เรียกว่าสื่อประสาน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น Learning package, Instructional package หรือ Instructional kits นอกจากจะใช้สำหรับให้ผู้เรียน เรียนเป็นรายบุคคลแล้ว ยังใช้ ประกอบการสอนแบบอื่น เช่น ประกอบกับคำบรรยาย ใช้สำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อยจะจัดใน รูปของศูนย์การเรียน ซึ่งในห้องเรียนจะจัดออกเป็นศูนย์กลางศูนย์ แต่ละศูนย์อาจจะมีชุดการสอน ข้อประจำศูนย์นั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนหมุนเวียนกันเรียนเป็นกลุ่ม ๆ

ชัยยงค์ พrhoหนวงศ์ และคนอื่น ๆ (2540 : 113) กล่าวว่า ชุดการสอน หมายถึง ระบบการนำสื่อที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 51) กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่เป็นลักษณะของสื่อประสาน เก็บรวบรวมไว้ในชุดเดียว ไม่ว่าจะเป็นสื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่ต้องการ โดยอาจจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนตามหัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อาจจัดเอาไว้เป็นชุด ๆ บรรจุใน กด่อง ซองหรือกระเบื้อง ชุดการสอนแต่ละชุดประกอบด้วยเนื้อหาสาระ บัตรคำสั่ง ใบงาน ในการ ทำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ใบความรู้ เครื่องมือหรือสื่อที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งแบบวัดประเมินผลการเรียนรู้

กู้ด (Good. 1973 : 306) ให้นิยามว่า ชุดการสอน หมายถึง โปรแกรมการสอน ทุกอย่างที่จัดไว้โดยเฉพาะ มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ภูมิปัญญา เนื้อหา แบบทดสอบ ข้อมูลที่ เก็บรวบรวมไว้ ทำการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนเอาไว้อย่างชัดเจน ชุดการสอนนี้ควรเป็นผู้จัดให้ นักเรียนแต่ละคน ได้ศึกษาและฝึกฝนตนเอง โดยครูเป็นผู้ช่วยให้คำแนะนำท่านนั้น

ชุดการสอน หมายถึง สื่อประสานที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ ในลักษณะที่มีความ สอดคล้องหรือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งในเรื่องของชุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรม และการ ประเมินผล เพื่อช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2. แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอน

ชุดการสอน เป็นนวัตกรรมใช้สื่อการสอนที่เริ่มนับบทต่อการเรียนการสอนทุก ระดับในปัจจุบันและอนาคต เพราะชุดการสอนเป็นนวัตกรรมที่เกิดจากแนวคิดใหม่ทางการศึกษา ที่จะช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ ชัยยงค์ พrhoหนวงศ์ และคนอื่น ๆ (2540 : 115 - 116) ได้กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างชุดการสอนไว้ดังนี้

แนวคิดที่ 1 การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งนักการศึกษาได้นำเอาหลักจิตวิทยามาใช้ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นกระบวนการเรียนการสอนจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีการที่เหมาะสมที่สุดคือให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน จัดการสอนเป็นรายบุคคล หรือการศึกษาตามเอกลักษณ์ และการศึกษาด้วยตนเอง โดยมีครุอยแนะนำนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

แนวคิดที่ 2 ความพยายามที่จะให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง เก็บแนวคิดที่จะเปลี่ยนแนวการเรียนการสอนที่เคยขึ้นมาเป็นศูนย์กลาง มาเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อการสอนแบบต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ โดยการจัดในรูปของชุดการสอนให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ครุเขียนผู้แนะนำช่วยเหลือเท่านั้น

แนวคิดที่ 3 การขยายตัวของแนวความคิดทางโส托ทัศน์ การใช้โส托ทัศนุปกรณ์ ได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวออกไป มีการจัดแบบการใช้สื่อ และอุปกรณ์ให้เหมาะสม เป็นไปจาก การใช้สื่อเพื่อช่วยครุสอน มาเป็นเพื่อช่วยนักเรียนเรียน คือให้นักเรียนได้หันหน้าและใช้สื่อการสอนต่างๆ ด้วยตัวของนักเรียนเอง โดยอยู่ในรูปของชุดการสอน

แนวคิดที่ 4 เน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา เป็นแนวคิดทางพุทธกรรมศาสตร์ ที่พยายามสร้างปฏิสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น ระหว่างครุกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับสภาพแวดล้อม ขนาดการเรียนรู้ซึ่งต้องคำนึงถึงความต้องการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้ปฏิบัติกรรมร่วมกัน

แนวคิดที่ 5 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยขึ้นตั้งแต่จัดระบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงน้ำเสียง ในการจัดระบบการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงน้ำเสียง

แนวคิดที่ 5.1 ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนด้วยตัวเอง

แนวคิดที่ 5.2 ทราบการตัดสินใจ หรือการทำงานของตนว่าถูกหรือผิดอย่างไร

แนวคิดที่ 5.3 มีการเสริมแรงทางบวกที่ทำให้นักเรียนภูมิใจ ที่ทำได้ถูกหรือกิดถูก อันจะก่อให้เกิดการกระทำเข้าในอนาคต

แนวคิดที่ 5.4 ได้ค่อยเรียนไปทีละขั้น ตามความสามารถและความสนใจ ของนักเรียนเอง

สารานุบัณฑิต (2528 : 292 - 293) ได้กล่าวถึงหลักการทฤษฎีและจิตวิทยา ที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการสอนมีดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยาในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้ เพราะถือว่าการสอนนั้นไม่สามารถบันผู้เรียนให้เป็นแม่พิมพ์เดียวกัน

ได้ในช่วงเวลาที่ทำกัน เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิถีทางของเข้า และใช้เวลาเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ความแตกต่างเหล่านี้มีความแตกต่างทางด้านความสามารถสติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ และสังคม ด้วยเหตุผลที่คนเรามีความแตกต่างกันดังกล่าว ผู้สร้างชุดการสอนจึงพยายามที่จะหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในชุดนั้น ๆ ซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุด นั้นก็คือการจัดการสอนรายบุคคลซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามความแตกต่างของแต่ละคน

2. การนำสื่อประสมมาใช้ เป็นการนำเอาสื่อการสอนหลายประเภทมาใช้สัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยข้อดีของสื่อแต่ละชนิดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น
3. ทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้
4. การใช้วิธีการห้องเรียน เป็นการนำเอาวิธีการห้องเรียนมาใช้โดยจัดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวัยของผู้เรียน ทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดไว้ในชุดการสอนจะสร้างขึ้นอย่างมีระบบจะต้องมีการตรวจสอบเช็คทุกขั้นตอนและทุกอย่างต้องสัมพันธ์กันสอดคล้องกันเป็นอย่างดี มีการทดลองปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่จะเชื่อถือได้

จากแนวคิดและข้อมูลเบื้องต้นพอสรุปได้ว่า การสร้างชุดการสอนที่ดีจะต้อง สอดคล้องกับความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน มีการจัดเนื้อหาสาระออกเป็น ขั้นตอนอย่าง ๆ โดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก สื่อการเรียนการสอนที่อยู่ในชุดการสอนจะต้องช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียน และเสริมแรงให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ไม่ให้เกิดความเมื่อยหลับหรือห้อห้อ ในชุดการสอนจะต้องมีการประเมินผลการเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบ ความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง

3. ประเภทของชุดการสอน

ราชบัณฑิพ พรหมวงศ์ และคณะอื่น ๆ (2540 : 114) ได้แบ่งชุดการสอนออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่มุ่งช่วยขยายเนื้อหาสาระ การสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนขึ้น ช่วยให้ผู้สอนพูดคุยขลง และให้สื่อการสอนทำหน้าที่แทนชุด การสอน แบบนี้นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษาที่ยังถือว่าการสอนแบบบรรยายยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน

2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม เช่น ในการสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุดการสอนแบบเอกสารภาพ หรือชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ด้วยตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจและความพร้อมของผู้เรียน ชุดการสอนรายบุคคลอาจออกแบบในรูปของหน่วยการสอนย่อยหรือ “โมดูล”

4. ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่ผู้สอนกับผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลาคัน มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อประเกทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมความคุ้นเคยในการการศึกษา

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 52 - 53) ได้แบ่งชุดการสอนออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบคำนวณทางคณิต เป็นชุดการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการปฏิบัติฐานให้ทุกคนรับรู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ชุดการสอนแบบนี้ลดเวลาในการอธิบายของผู้สอนให้พอดีกับเวลา เพื่อเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติมากขึ้น โดยใช้สื่อที่มีอยู่พร้อมในชุดการสอน ในกรณีสอนเนื้อหาต่าง ๆ สิ่งสำคัญคือสื่อที่นำมาใช้จะต้องให้ผู้เรียนได้เห็นชัดเจนทุกคนและมีโอกาสได้ใช้ครบทุกคนหรือทุกกลุ่ม

2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม หรือชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นกลุ่มย่อย เป็นชุดการสอนสำหรับให้ผู้เรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ประมาณกลุ่มละ 4 - 8 คน โดยใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุไว้ในชุดการสอนแต่ละชุด มุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนโดยให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุดการสอนชนิดนี้มักใช้ในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบคุณลักษณะการเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เท่านั้น

3. ชุดการสอนรายบุคคลหรือชุดการสอนตามเอกสารภาพ เป็นชุดการสอนสำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือผู้เรียนจะต้องศึกษาความรู้ตามความต้องการและความสนใจของตนเองอาจจะเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ จุดประสงค์หลัก คือมุ่งให้ทำความเข้าใจกับเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ ชุดการสอนชนิดนี้ส่วนใหญ่จัดในลักษณะของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูล ตัวอย่างเช่น ชุดวิชาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สำหรับชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ใช้สำหรับการสอนแบบคุณลักษณะการเรียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 : 157) เรียกว่าชุดการสอนแบบคุณลักษณะการเรียน

การสอนแบบศูนย์การเรียน

1. กรอบแนวคิดและความหมายของศูนย์การเรียน

ขบัญก์ พรมวงศ์ และคนอื่น ๆ (2539 : 743) กล่าวถึงแนวคิดและความหมายของศูนย์การเรียน ดังนี้

1.1 แนวคิดการจัดศูนย์การเรียน หรือ “Learning center” เป็นของนักการศึกษา กลุ่มประสบการณ์ก้าวหน้า ซึ่งมีความเชื่อว่า ประสบการณ์จะนำนักเรียนไปสู่การเรียนรู้ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ตัวการลงมือกระทำ หรือประสบสัมผัสด้วยตนเอง โรงเรียนจึงควรจัดบรรยายและสร้างสถานการณ์ที่จะให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเพื่อหาประสบการณ์ด้วยตนเอง

1.2 ความหมายของศูนย์การเรียน คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด โดยอาศัยสื่อการสอนแบบประสมและหลักการของกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เข้าช่วยในการเรียนการสอน อีกทั้งยังเป็นการเรียนตามเอกลักษณ์ด้วย ซึ่งลักษณะนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างกระฉับกระเฉง ได้ตรวจสอบผลการเรียนรู้ด้วยตนเองทันที ได้มีประสบการณ์ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ และเกิดความรู้ที่ลະนือตามลำดับ

2. ประเภทของศูนย์การเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 24 - 28) กล่าวว่า การจัดศูนย์การเรียนสามารถจำแนกได้ 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

2.1 ศูนย์การเรียนแบบเอกสาร เป็นลักษณะศูนย์การเรียนรู้ที่แยกออกมาเป็นอิสระจากห้องเรียนปกติ ประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ชุดการสอน สื่อ หนังสือ หรือเอกสาร หรือในความรู้ สำหรับให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า วัสดุอุปกรณ์สำหรับการฝึก เป็นต้น โดยอาจมีลักษณะการจัดศูนย์ผลิตสื่อการเรียนการสอนและห้องปฏิบัติการสอนไว้ในห้องเดียวกัน เพียงแต่แบ่งออกเป็นสัดส่วน

2.2 ศูนย์การเรียนในห้องเรียน เป็นศูนย์การเรียนที่คัดแปลงห้องเรียนธรรมชาติให้กลายเป็นศูนย์การเรียนรู้ โดยจัดให้มีสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกม กิจกรรมต่าง ๆ ไว้ตามมุม หรือตามผนังห้องเรียน ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าข้อมูลตามความสนใจของแต่ละบุคคล เราอาจเรียกอีกชื่อหนึ่งได้ว่าเป็นมุม หรือศูนย์วิชาการในห้องเรียน เช่น มุม หรือศูนย์ศิลปะ มุม หรือศูนย์วิทยาศาสตร์ มุม หรือศูนย์สังคมศึกษา มุม หรือศูนย์ภาษาไทย มุม หรือศูนย์ดนตรี ฯลฯ

2.3 ศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน เป็นลักษณะศูนย์การเรียนที่เปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียน บ้าน วัด มัสยิด เข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ไม่จำกัดเพศ วัย ศาสนา ระดับชั้นเรียน ทุกคนมีสิทธิเป็นผู้ให้และผู้รับได้เท่า ๆ กัน

ผู้รับ กือ ผู้ที่ต้องการเข้ามาศึกษาหาความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งตามความสนใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการทำนาหิน วิทยาการใหม่ ๆ ที่จะกระตุ้นให้เกิดความคิดในการสร้างงานอาชีพ เช่น เรื่องการทำปุ๋ยหมัก ปุ๋ยชีวภาพ การเลี้ยงกบ ตะพาบ การผสมเทียมในโภคภัย การตลาด สำหรับหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตัวบล หรือจะเป็นเรื่องราวที่กำลังร้อนระอุถูกยกให้ด้วยทุกคนนิสิตที่เกี่ยวข้องในด้านสุขภาพและวิถีชีวิต เช่น โรคเอดส์ พิษภัยยาบ้า โรคฉีดน้ำ โรคไข้เดือดออก เป็นต้น

ผู้ให้ กือ ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะหรือประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง อาสาสมัครหรือรับเชิญเข้ามาถ่ายทอดให้ผู้สนใจรับรู้ เข้าใจและเกิดทักษะในการนำไปใช้ได้ เช่น การกวนกระยาสารท การติดต่อต่อสื่อมวลชน การแกะสลักหัวใจเทียนเข้าพรรษา การทำอาหารพื้นเมือง การทำเตาประทัดพลังงาน การทำพานนาขายศรี การทอดและข้อมผ้าพื้นเมือง เป็นต้น

สมาน บุญลัตน (2520 : 15 - 17) ได้แบ่งสูนย์การเรียนสามารถจำแนกออกได้เป็น

3 ประเภท กือ

1. สูนย์การเรียนที่ไม่แยกเป็นเอกเทศไปจากห้องเรียน สูนย์การเรียนแบบนี้มี 2

ลักษณะ ได้แก่

1.1 ห้องเรียนแบบสูนย์การเรียน ซึ่งห้องเรียนแบบนี้เปลี่ยนแปลงจากห้องเรียนธรรมชาติ ที่ครุเป็นผู้สอน มาเป็นสูนย์กิจกรรมสำหรับนักเรียน ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามประสบการณ์ และเนื้อหาที่ครุเตรียมไว้ให้

1.2 สูนย์การเรียนในห้องเรียน โดยจัดห้องเรียนธรรมชาติเป็นสูนย์วิชาการต่าง ๆ ไว้ซึ่งผนังห้อง หรือมุมห้อง โดยจัดเป็นมุมวิชาต่าง ๆ เช่น จัดเป็นสูนย์การอ่าน สูนย์วิทยาศาสตร์ สูนย์คณิตศาสตร์ สูนย์จริยศึกษา ฯลฯ ให้นักเรียนได้ศึกษาเมื่อมีเวลาว่าง สูนย์เหล่านี้ครุยังไม่ได้ใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนอย่างจริงจัง การจัดสูนย์แบบนี้ในห้องเรียนส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนตามความถนัดและความสนใจ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้ไม่น่าเบื่อหน่ายในการเรียน

2. สูนย์การเรียนที่แยกเป็นเอกเทศไปจากห้องเรียน สูนย์การเรียนแบบนี้เป็นการให้ห้องหนึ่งของโรงเรียน หรืออาจเป็น 2 ห้องติดต่อกัน เพื่อทำเป็นสูนย์การเรียนโดยเฉพาะ โดยแบ่งโถงออกเป็นกลุ่ม ๆ การจัดสูนย์การเรียนจะมีการจัดสูนย์กิจกรรมกระจายไปทั่วห้อง และมีเก้าอี้มากพอที่จะให้ครุและนักเรียนทั้งหมดสามารถเข้ามาร่วมกิจกรรมตามความสนใจ เป็นเวลาที่ให้ครุสอนแบบใหม่ ๆ นอกจากนั้นครุอาจยืมวัสดุอุปกรณ์ไว้ใช้ในห้องของตนด้วย การจัดสูนย์กิจกรรมอาจจะมีกำหนดการ อาทิ เดือนมกราคม จัดห้องให้เป็นห้องคณิตศาสตร์ เดือนกุมภาพันธ์ จัดห้องให้เป็นห้องสังคมศึกษา เป็นต้น

3. ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กือสถานศึกษาที่ให้ผู้เรียนเข้าศึกษาหาความรู้ได้ตามองค์ความรู้ที่มีอยู่ในชุมชน ไม่ใช่สถานศึกษาที่เป็นที่ปรึกษา ควบคุมดูแลและจัดทำชุดการสอนตามความต้องการของผู้เรียน

3. องค์ประกอบของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน

ในการสอนแบบศูนย์การเรียน เครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่ง กือ “ชุดการสอน” ซึ่งเสนอเนื้อหาสาระในรูปของสื่อแบบประสม ใน 1 วิชาอาจมี 16 - 20 ชุดการสอนแล้วแต่จำนวนหน่วยการสอนที่เรากำหนดไว้ โดยให้มีชุดการสอน 1 ชุด ต่อหน่วยการสอน 1 หน่วย สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531 : 158 - 159) “ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนแต่ละชุด ไว้ดังนี้

1.7 คู่มือครุ ซึ่งประกอบด้วย

1.7.1 คำนำ

1.7.2 ส่วนประกอบของชุดการสอน

1.7.3 คำชี้แจงสำหรับครุ

1.7.4 สิ่งที่ครุและนักเรียนต้องเตรียม

1.7.5 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง

1.7.6 บทบาทของนักเรียน

1.7.7 แผนการสอน

1.7.8 เนื้อหาสาระประจำศูนย์ต่าง ๆ

1.7.9 การประเมินผล (แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน)

1.7.10 แบบเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

1.8 กระดาษตอบแบบฝึกหัด ในแต่ละศูนย์กิจกรรม

1.9 สื่อสำหรับศูนย์กิจกรรมรวมทั้งกิจกรรมสำรอง ประกอบด้วย บัตรคำสั่ง บัตร เมื่อحا บัตรคำถ่าน และบัตรเฉลย รวมทั้งเครื่องคนตวี ภาพชุด และสื่ออื่น ๆ ที่ครุจัดเตรียมไว้ประจำศูนย์ต่าง ๆ

1.10 แบบทดสอบสำหรับการประเมินผล เป็นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 10 ข้อ ซึ่งครุจะให้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีกระดาษคำตอบเตรียมไว้ต่างหาก

4. ขั้นตอนการจัดทำชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน

สำหรับขั้นตอนในการจัดทำชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนนั้น ขั้ยงค์ พรมนวงศ์ (2532 : 119) ได้เสนอไว้เป็นขั้นตอนดังนี้

4.1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสาขาวิชาการ ตามที่เห็นเหมาะสม

4.2 กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอน โดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่ครุยวามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือหนึ่งครั้ง

4.3 กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตนเองว่า ใน การสอนแต่ละหน่วยการให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนจะ ไร้ห้ามแล้วกำหนดอักษรมาเป็น 4 - 6 หัวเรื่อง

4.4 กำหนดในทัศน์และหลักการ ชื่มโนทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุประมวลแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์สำคัญ ไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหามาสอนให้สอดคล้องกัน

4.5 กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นจุดประสงค์ที่ไว้ก่อนแล้วเป็นจุดประสงค์ที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

4.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียน” หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เก็บภาพ เป็นต้น

4.7 กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบสอบถามอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมเรียนรู้อยแล้ว นักเรียนได้ผ่านพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

4.8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ ถือเป็นสื่อการสอนหั้งสีน เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ ก่อนนำไปทดลองทางประสิทธิภาพ เรียกว่า “ชุดการสอน”

4.9 หากประสิทธิภาพชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นดังหน้า โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่ว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้เปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

4.10 การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอน (แบบบรรยาย แบบกลุ่ม และรายบุคคล) และตามระดับการศึกษา โดยกำหนดขั้นตอนการใช้งาน

4.10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน (ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที)

4.10.2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

4.10.3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน (ขั้นสอน) ผู้สอนบรรยายหรือให้มีการแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียน

4.10.4 ขั้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปในทัศน์และหลักการที่สำคัญ

4.10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อคุณภาพการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้ว

ขับยศ เรืองสุวรรณ (2534 : 199 - 200) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างชุดการสอนไว้ 10 ขั้นด้วยกัน

5.1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม

5.2 กำหนดหน่วยการเรียน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการเรียน ประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครุสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วยละครึ่ง

5.3 กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องของออกเป็นหน่วยการเรียนย่อย ๆ

5.4 กำหนดหลักการและนิยมติที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุปรวมแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาสอนให้สอดคล้องกัน

5.5 กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

5.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียน” หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การเล่นเกมส์ เป็นต้น

5.7 กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลผู้เรียนให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบสูตรการเรียนแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

5.8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งตัวนี้เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านี้ไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้เพื่อนำไปทดลองทางประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ส่วนมากจะกำหนดเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80 / 80

5.9 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อประกันชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

5.10 การใช้ชุดการสอน เป็นขั้นการนำชุดการสอนไปใช้ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบและปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

จากการศึกษาขั้นตอนการทำชุดการสอน พนว่า ชุดการสอนมีขั้นตอนในการทำดังนี้

4.1 เลือกเรื่อง และหัวข้อให้ครอบคลุมกับเนื้อหา

4.2 ศึกษาทฤษฎี และเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

4.3 กำหนดชุดประสงค์การเรียนรู้

4.4 สร้างชุดการสอนและจัดทำสื่อ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา

4.5 สร้างแบบทดสอบ ให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีการประเมินผลทุกครั้ง หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนในหน่วยนั้น ๆ

4.6 ตรวจทานและปรับปรุงแก้ไขสื่อ และแบบทดสอบให้สมบูรณ์

4.7 ทดลองใช้สื่อการเรียนรู้และแบบทดสอบ โดยนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มย่อย

4.8 ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ แบบทดสอบ กิจกรรมการเรียนการสอน และเนื้อหาให้สมบูรณ์

4.9 ทดลองใช้สื่อการเรียน และแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วกับผู้เรียนกลุ่มใหญ่

4.10 ปรับปรุงแก้ไขสื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์

4.11 นำชุดการสอนที่ได้ไปทดลองใช้

5. การหาประสิทธิภาพชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน

การเรียนการสอนโดยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการประกอบกิจกรรม ใช้สื่อการสอนนานาชนิดช่วย โดยธรรมชาติของสื่อการสอนทุกชนิดจะมีข้อดีและข้อจำกัดอยู่ในตัวเอง การหาประสิทธิภาพหรือประเมินผลสื่อจึงมีความจำเป็น ทั้งนี้ เพราะว่า

5.1 เพื่อความนั่นใจว่าชุดการสอนที่ทำขึ้นมีคุณภาพ

5.2 เพื่อความแน่ใจว่าชุดการสอนนั้นสามารถทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง

5.3 ถ้าจะผลิตชุดการสอนออกมาก เป็นจำนวนมาก การทดสอบหาประสิทธิภาพจะเป็นหลักประกันว่าผลิตออกมานแล้วได้ มีจะนั้นจะเสียเงิน เสียแรง เสียเวลาไปล่า เพราผลิตออกมานแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้

สำหรับขั้นตอนและวิธีการ ซ้ายยงค์ พรมวงศ์ และกนอื่นๆ (2540 : 494 - 495) ได้อธิบายไว้ว่าการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน หมายถึงการนำชุดการสอนไปทดลองใช้ คือนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ และปรับปรุงแล้วไปสอนจริงๆ

ประสิทธิภาพชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเบอร์เซ็นต์ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อไปอธิบายต่อของผลการสอนหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1 / E_2 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ประสิทธิภาพของกระบวนการ คือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง ของผู้เรียน ได้แก่การประกอบกิจกรรมครุ่น งานที่มีขอบหมายและกิจกรรมอื่นๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยพิจารณาจาก การสอนหลังเรียน และการสอนໄล์

ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเป็นระดับที่ผู้ทำชุดการสอน พึงใจว่าหากชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพถึงระดับนี้แล้ว ชุดการสอนนั้นก็มีคุณค่านำไปใช้ได้ในระดับประสิทธิภาพที่น่าพอใจนั่นว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ

ตัวอย่าง $80 / 80$ หมายความว่า เมื่อเรียนจากชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และทำแบบสอนหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80%

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่ากันนี้ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาความพอใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ ก็จะตั้งไว้ $80 / 80$, $85 / 85$ หรือ $90 / 90$ ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น $75 / 75$ เป็นต้น

การขอมรับหรือไม่ขอมรับประสิทธิภาพ นั้นหมายถึง เมื่อทดลองชุดการสอนภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E_1 / E_2 ที่ทำได้จากชุดการสอนกับ E_1 / E_2 เกณฑ์ เพื่อถู่ว่า เราจะขอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การขอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน $2.5 - 5\%$ นั่นคือ ประสิทธิภาพของชุดการสอนไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์เกิน 5% แต่โดยปกติเราจะกำหนดไว้ 2.5% อาทิเราตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ $90 / 90$ เมื่อทดลองแบบ $1 : 100$ แล้ว ชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ $87.5 / 87.5$ เรายังสามารถยอมรับได้ว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ

การขอมรับประสิทธิภาพของชุดการสอนนี้ 3 ระดับคือ สูงกว่าเกณฑ์ เท่าเกณฑ์ และต่ำกว่าเกณฑ์

6. วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสูนย์การเรียน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสูนย์การเรียนนั้น อัญชลี แจ่มเจริญ และคนอื่น ๆ (2526 : 38) ได้อธิบายไว้ว่า เป็นวิธีสอนที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำกิจกรรม มีการแบ่งบทเรียนเป็น 5 - 6 ข้อย่อย และแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 - 6 กลุ่ม กลุ่มเหล่านี้เรียกว่า กลุ่มกิจกรรมหรือศูนย์กิจกรรม นักเรียนแต่ละกลุ่มจะทำกิจกรรมในกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้รับสื่อการเรียนโดยจัดทำไว้เป็นชุดการสอน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ การทดลองต่างกัน นักเรียนจะหาประสบการณ์เรียนรู้โดยประกอบกิจกรรมให้ครบถ้วน ศูนย์กิจกรรม มีการหมุนเวียนไปจักรบทุกศูนย์กิจกรรม แต่ละศูนย์กิจกรรมจะมีของสื่อการเรียนวางไว้ประจำ ได้แก่ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมในศูนย์เสริจ เก็บสื่อการเรียนเข้าที่ให้เรียบร้อย แล้วก็สับเปลี่ยนกันไปเรียนศูนย์กิจกรรมอื่นต่อไป ครุภำพดให้ทำกิจกรรมศูนย์ละ 20 - 25 นาที ถ้านักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว และยังมีเวลาเหลือก็ให้ไปปฏิบัติกิจกรรมที่ศูนย์สำรองเพื่อไม่ให้เสียเวลาการรออยู่ ศูนย์กิจกรรมสำรองนี้ เป็นกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เช่น ให้ดูรูปภาพ ให้วาดภาพ เป็นต้น นักเรียนบางกลุ่ม ไม่ต้องผ่านศูนย์กิจกรรมสำรองก็ได้ ไม่ทำให้เสียประโยชน์ทางการเรียนด้านเนื้อหาวิชา

7. กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน

ในกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียนนั้น ขั้นตอน พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ (2539 : 760 - 762) ได้แบ่งออกเป็น 5 ขั้นคือ

7.1 การทดสอบก่อนเรียน ครุจะใช้แบบทดสอบที่เตรียมไว้ในชุดการสอน ให้นักเรียนสอบเพื่อวัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนแล้วเก็บคะแนนไว้ โดยใช้วремя 5 - 10 นาที

7.2 การนำเข้าสู่บทเรียน แม้เนื้อหาสาระจะอยู่ในชุดการสอน ครุก็จำเป็นต้องนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อศึกษาความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่ครุจะสอน โดยใช้วремя 10 - 15 นาที ตามความเหมาะสม โดยปกติกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจะกำหนดไว้ในแผนการสอนแล้ว การนำเข้าสู่บทเรียนจะทำได้หลายวิธี ก่อรากคือ

7.2.1 นำเข้าสู่บทเรียนด้วยการบรรยาย เช่น เล่านิทาน เล่าเรื่องหรือยกเหตุการณ์ประจำวันขึ้นมากล่าวถึง หรือด้วยการถามปัญหา อาจมีสื่อการสอนประกอบ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ หรือนำของจริงมาให้นักเรียนดู

7.2.2 นำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้นักเรียนประกอบกิจกรรมที่ครุเตรียมไว้ เช่น เกม แสดงละคร แสดงบทบาท ร่วมทดสอบ ร่วมใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ หลังจากการนำเข้าสู่บทเรียนแล้ว ครุอธิบายให้นักเรียนทราบถึงศูนย์กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อศึกษาความสนใจของนักเรียนรวมทั้งชี้แจงลักษณะของกิจกรรมแต่ละศูนย์ด้วย

7.3 การประกอบกิจกรรมการเรียน

7.3.1 การแบ่งกลุ่มนักเรียน เมื่อครูนำเข้าสู่บทเรียนแล้ว ก็จะถึงขั้นให้นักเรียนประกอบกิจกรรม โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มกิจกรรม 3 - 6 กลุ่ม การแบ่งกลุ่มทำได้ 3 วิธี คือ 1. ครูเป็นผู้แบ่งตามความเหมาะสม โดยให้มีสัดส่วนนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน คล่องกัน ห้ามแบ่งกลุ่มตามความสามารถ เพาะกายการจัดการเรียนการสอนแบบศูนย์การเรียนเป็นการสร้างสภาพการเรียนที่คล้ายชีวิตจริงในสังคมมากที่สุด กล่าวคือ มีทั้งคนเก่งและไม่เก่งอยู่ด้วย 2. ครูให้นักเรียนเลือกกลุ่มเอง หลังจากที่ครูนำเข้าสู่บทเรียนแล้ว 3. ให้นักเรียนเลือกกลุ่มเอง ด้วยการหันชี้ของตนใส่ไว้ในกล่องหรือกระป๋า ตอนเข้าเมื่อถึงห้องเรียน โดยครูมีกระป๋าชื่อนักเรียนไว้แล้ว และมีกระป๋าประจำกล่องที่ 1 - 6 ไว้นักเรียนจะเลือกอยู่กลุ่มใดก็หันแผ่นชี้ของตนไว้ในกลุ่มนั้น

7.3.2 การทำงานกลุ่ม เมื่อนักเรียนแบ่งกลุ่มเรียบร้อยแล้ว นักเรียนจะต้องอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้น แต่ละกลุ่มจะใช้เวลา 15 - 20 นาที เมื่อประกอบกิจกรรมที่มอบหมายแล้ว ก็จัดเตรียมเปลี่ยนกลุ่ม

7.3.3 การเปลี่ยนกลุ่มกิจกรรม เมื่อนักเรียนประกอบกิจกรรมกลุ่มเสร็จเรียนร้อยแล้ว ครูจะให้นักเรียนเปลี่ยนกลุ่มเพื่อให้ทุกกลุ่มได้ประกอบกิจกรรมทุกอย่างจนครบการเปลี่ยนกลุ่มทำได้ 3 วิธีคือ 1. เปลี่ยนกลุ่มพร้อมกันทุกกลุ่ม จากศูนย์ที่ 1 ไปศูนย์ที่ 2, 3, 4 ฯลฯ ตามลำดับ การเปลี่ยนกลุ่มลักษณะนี้จะทำได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนทุกคนประกอบกิจกรรมเสร็จพร้อมกัน 2. เปลี่ยนกลุ่มที่เสร็จพร้อมกัน เช่น ลักษณะที่ 1 และ 3 เสร็จแล้วก็อาจเปลี่ยนกลุ่มได้กันที 3. กลุ่มใดเสร็จก่อน ให้ไปทำกิจกรรมในศูนย์สำรอง จะทำให้กลุ่มที่เสร็จ晚ลง เมื่อกลุ่มอื่นเสร็จก็มาประกอบกิจกรรมในกลุ่มที่ว่างนั้น

7.4 การสรุปบทเรียน เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มประกอบกิจกรรมครบถ้วนแล้ว ทีแสดงว่า นักเรียนได้เรียนรู้ตามเนื้อหา แต่ครูจำต้องสรุปบทเรียน โดยปกติกิจกรรมสรุปบทเรียนจะวงไว้ในแผนการสอนแล้ว เพียงแต่ครูปฏิบัติตามกีจกรรมลุյเป้าหมายการสอน การสรุปบทเรียนอาจใช้การบรรยายหรือให้นักเรียนประกอบกิจกรรมโดยใช้วิธีกล้ามกล้ามกับการนำเสนอสู่บทเรียน

7.5 การประเมินผลการเรียน เมื่อนักเรียนประกอบกิจกรรมเสร็จเรียนร้อยแล้ว ครูจะให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบขนาดสั้น (ชุดเดียวกัน) กับแนวหัดสอนก่อนเรียน ผลที่ได้จากการสอบหลังเรียนจะนำไปใช้ในการประเมินผลการเรียนของนักเรียน สำหรับหน่วยการสอนนั้น ๆ ส่วนกิจกรรมหรืองานที่นักเรียนได้ทำไปแล้วในกลุ่ม ครูต้องมาประเมินผลและให้คะแนนเพื่อเปรียบเทียบว่าผลการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพเพียงใด เป็นการประเมินทั้ง “กระบวนการ” และ “ผลลัพธ์”

8. คุณค่าของการใช้ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน

รัชนี ปานแร่ (2522 : 17 - 20) กล่าวถึงคุณค่าของการใช้ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน ในกระบวนการเรียนการสอนดังนี้

8.1 สูนย์การเรียนมีส่วนช่วยวางแผนการสอนแบบปีติดกัน ซึ่งทำให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ได้ฟังมาต่อเนื่องกัน สามารถนำไปใช้ในสภาพแวดล้อมของระบบอาชีวะฯ ได้เพื่อจากนักเรียนได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างเสรีกับหัวหน้ากลุ่มหรือที่ปรึกษา มีโอกาสที่จะประชุมอกปรายโดยแบ่งเพื่อหาข้อสรุปที่คนส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกัน มีโอกาสแสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเพื่อที่จะได้พัฒนาบุคลิกภาพของตนให้เป็นไปตามสังคม

8.2 การเรียนด้วยการแบ่งกลุ่มทำงานตามแบบสูนย์การเรียน เป็นการสอดคล้องกับทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ ซึ่งเป็นผลดีดังต่อไปนี้

8.2.1 เปิดโอกาสให้มีการตอบสนองระหว่างครูและนักเรียนมากขึ้น

8.2.2 นักเรียนที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสแสดงออกหรือเป็นบุคคลข้ออาบ จะได้มีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น

8.2.3 นักเรียนจะมีโอกาสสนับสนุนกันเนื้อหาวิชา โดยมีการลงมือปฏิบัติตัวเอง เกิดการเรียนรู้และค้นพบด้วยตนเอง ไม่ใช่เป็นเพียงผู้รับฟังเท่านั้น

8.2.4 การเรียนรู้จะสนองกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจครรภ์อย่างจริงจัง

8.2.5 ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น โดยผู้เรียนจะต้องร่วมมือกับครูในการกำหนดเนื้อหาและความต้องการในการเรียนรวมทั้งเป็นผู้แสดงออกอย่างจริงจัง

8.2.6 ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถจากความรู้ที่ตนมีอยู่และจากที่อื่น ๆ มาใช้ในการเรียนของตนอย่างจริงจัง

8.3 การเรียนจากสูนย์การเรียนจะตอบสนองความต้องการพื้นฐานของมนุษย์คือความต้องการที่จะเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับของครูและสมาชิกในกลุ่ม และความต้องการที่จะได้รับความยกย่องนับถือ ความต้องการทั้ง 2 ประการนี้ เป็นส่วนหนึ่งของความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ซึ่ง Abraham maslow แบ่งไว้ 7 ประการ ดังนี้

8.3.1 ความต้องการทาง生理 ได้แก่ ความทิว ความกระหาย ความต้องการอาหารเช่นเดือน

8.3.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย เป็นความต้องการที่จะพื้นจากขั้นตรายและความไม่สงบ ความต้องการความอบอุ่นใจ

8.3.3 ความต้องการความรักและพากพ่อง ได้แก่ ความต้องการมีความผูกพันกับผู้อื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการยอมรับเข้าหมู่พวง

8.3.4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง เป็นความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จต้องการมีความสามารถ ต้องการมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป

8.3.5 ความต้องการที่จะสนใจในชีวิต คือความต้องการที่จะบรรลุถึงขีดแห่งเป้าหมายที่วางไว้

8.3.6 ความต้องการที่จะเข้าใจ เป็นความต้องการที่จะรู้และเข้าใจสิ่งที่ลึกซึ้นนำสังสัยน่าคิดสนใจ

8.3.7 ความต้องการในด้านความงาม ได้แก่ ความต้องการที่เกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมกัน ความมีระเบียบ มีระบบและมีโครงสร้าง

การแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการประกอบกิจกรรม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะรู้สึกว่าตนเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ได้รับความยกย่องในความคิดและการกระทำด้วย

8.4 การเรียนในศูนย์การเรียน จะต้องใช้สื่อการสอนซึ่งจะช่วยให้เกิดผลดังนี้

8.4.1 ช่วยจัดและเสริมประสานการณ์ให้นักเรียนมากขึ้น

8.4.2 ช่วยให้ครูจัดเนื้อหาวิชาที่มีความหมายต่อชีวิตและเด็ก

8.4.3 ช่วยให้ครูแนะนำและควบคุมนักเรียนให้มีปฏิกริยาสัมพันธ์ในทางที่พึงประสงค์ต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ในการเรียนรู้

8.4.4 ช่วยให้นักเรียนสามารถประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันออกไปตามเนื้อหาวิชา

8.4.5 ช่วยให้ครูสามารถสอนได้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

8.4.6 ช่วยให้ครูสอนเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

8.4.7 ช่วยให้ครูสอนได้รวดเร็ว และถูกต้องมากขึ้น เพราะครูมีเครื่องมือที่ทันต่อเหตุการณ์

ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เป็นนวัตกรรมใช้สื่อการสอนที่เริ่มนิเทศทางค่าธรรมเนียม ชุดการสอนสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท และในแต่ละประเภทประกอบไปด้วย คู่มือครู ระยะเวลาตอบแบบฝึกหัด สื่อ และแบบทดสอบสำหรับการประเมิน เมื่อทำการสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนเรียบร้อยแล้วต้องทำการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อความมั่นใจว่าชุดการสอนที่ทำขึ้นมีคุณภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ลักษณ์ นุญเรือง (2538 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง ชุมชนของเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง และศึกษาผลจากการใช้ชุดการสอนประกอบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน 80 / 80 และผลการสอนหลังสอนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนจริงหลังจากที่เรียน โดยใช้ชุดการสอนที่ผลิตขึ้น

บุรินทร์ สาบันทร์ (2540 : 82) ได้สร้างและพัฒนาแผนการสอนวิชา ช. 02132 (การปฏิบัติเครื่องคนตระหง่านเครื่องเป่า สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทวีวัฒนา เขตถิ่งชัน กรุงเทพฯ จำนวน 15 คน ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่สุดติ .01

ดวงเตือน คุปต์car (2541 : 56) ทำการวิจัยเรื่อง การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง สาระของทำนองเพลงไทย ผ่านทักษะการขับร้องสำหรับนักเรียน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนตัวอย่างประชากรมีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลคะแนนทักษะการขับร้องเพลงไทย มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.09 และผลคะแนนแบบวัดเจตคติ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.92 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

กุนารี สุวรรณลึง (2542 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนสำหรับสอนเป้าขลุ่ยในวิชาดนตรีไทย (ศ. 029) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 83.56 / 83.73 หลังจากที่ใช้ชุดการสอนนี้แล้วนักเรียนมีความรู้ด้านการเป้าขลุ่ยเพิ่มขึ้น ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยผู้วิจัยแนะนำว่าควรใช้ชุดการสอนในการสอนเป้าขลุ่ยกับนักเรียนในระดับชั้นอนุบาล ด้วย

เยาวภา ลิงห์ทอง (2544 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนสำหรับการสอนเป้าขลุ่ยเพียงอย่างเดียว ในสาขาดนตรีไทย วิชาครุธงค์ไทย 1219 (ขลุ่ย 1) สำหรับนักเรียน วิทยาลัยนาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 พนวิจัยคะแนนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นักเรียนมีทักษะในการเป้าขลุ่ย 83.17 % ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ ชุดการสอนนี้

ประสิทธิภาพ R2.96 / 83.17 ผู้วิจัยบังสานออกแบบอีกว่าชุดการสอนทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเป้าชลุบได้ดีขึ้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1982 : 4795 - A) ได้สร้างชุดการเรียนด้วยตนเองเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของผู้ที่ฝึกอบรมเป็นครูสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา โดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองกับการสอนแบบบรรยาย ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

โควิน (Covin, 1991 : 2453 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการสอนเปียโน โดยการค้นหาองค์ประกอบส่วนเริ่jinในการเรียนเปียโน และหาแนวทางในการสนับสนุนการเรียนวิชาเปียโนของนักเรียนในอนาคต ซึ่งผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่มีความสำคัญคือการเรียนเปียโนคือ มีกระบวนการเรียนการสอนที่ดี มีการให้คำชี้แจงหลังการแสดงทุกครั้ง และในการจัดการเรียนการสอนต้องมีความสมดุล ซึ่งแนวทางในการเรียนการสอนคือ กวารให้ความสนใจในการเตรียมการ ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้คำชี้แจงที่ตรงไปตรงมา จัดบทเรียนพิเศษเพื่อเสริมบทเรียนทุกสัปดาห์และควรมีการฝึกอบรมครูเพิ่มเติม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า การจัดกระบวนการหรือวิธีการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความพร้อมของครูผู้สอน วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดหลักสูตรหรือเนื้อหาสาระให้สอดคล้องหรือเหมาะสมกับผู้เรียน การนำความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอนของครูผู้สอน การนำน้ำวัดรวมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยพัฒนากิจกรรมทางการศึกษา รวมทั้งศึกษางานวิจัยที่ค้นพบเกี่ยวกับการเรียนการสอนตนตระเป็นต้น จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองบางพระหม ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. การดำเนินการวิจัย
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดัน
- การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
1. ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดัน
 - 1.1 ศึกษาวิธีการสร้างชุดการสอนจากการสอนจากเอกสารและงานวิจัย
 - 1.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการเลือก และจัดสร้างกิจกรรมสื่อประกอบการสอน และจัดทำชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดัน จำนวน 6 ชุด คือ (1) เรื่อง การอ่านโน้ตเพลงไทย (2) เรื่องระบบน้ำท่วงชลุ่ยเพียงชื่องดัน (3) เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดันเพลงชา (4) เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดันเพลงล่าวครรภ (5) เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดันเพลงชา (6) เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงชื่องดันเพลงสร้อยสนตัด โดยในแต่ละชุดของแผนการฝึกประกอบด้วย หลักการและเหตุผล เป้าหมาย จุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เฉพาะ คู่มือครุ กำหนดการสอน แผนการสอน
 - 1.3 นำชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้คณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง

1.4 นำชุดการสอนมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะให้มีความเหมาะสม และให้คณะกรรมการที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข

1.5 นำชุดการสอนที่แก้ไขแล้วไปทดสอบประสิทธิภาพ

2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติชลุ่ยเพียงอ้อ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติชลุ่ยเพียงอ้อระหว่างเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 24 ชุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติชลุ่ยเพียงอ้อ ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบการปฏิบัติ เทคนิคการพัฒนาข้อสอบ และการวัดผล การศึกษาจากเอกสารและตำราต่าง ๆ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงอ้อ เมื่อต้น เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2.3 นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่สร้างขึ้นไปให้กรรมการที่ปรึกษาพิจารณาพิพากษากลุ่มผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

2.4 นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ไปปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติ เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงอ้อเบื้องต้น ที่ปรับปรุงแล้ว ไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองมอง ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. การทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) โดยทดสอบก่อนเรียนแต่ละครั้ง หรือก่อนเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงอ้อเบื้องต้น ในแต่ละชุด

2. ดำเนินการสอน โดยนำชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงอ้อเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองบางพระหม ที่สร้างขึ้นสอนเป็นเวลา 4 สัปดาห์ จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที

3. การทดสอบหลังเรียน (Post - test) โดยให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับทดสอบก่อนเรียน เป็นการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนนั้น ๆ

4. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวและมีการวัดผล 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลังการทดลอง One – Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 249) ดังนี้

กลุ่ม	สอนก่อนสอน	ทดลองสอน	สอนหลังสอน
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

- E แทน กลุ่มทดลอง (Experimental Group)
- X แทน การสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ การปฏิบัติข้อที่เพียงพอเท่านั้น
- T₁ แทน การสอนก่อนการจัดทำกราฟทดลอง (Pre - test)
- T₂ แทน การสอนหลังการจัดทำกราฟทดลอง (Post - test)

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองบางพระหมู่ สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน จากนักเรียน 2 ห้อง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองบางพระหมู่ สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

4. สติ๊กที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้สติ๊กในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สติ๊กพื้นฐาน

1.1 หากคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการปฏิบัติข้อที่เพียงพอโดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538 : 73)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนการสอนปฏิบัติ คำนวณจากสูตร

(ด้าน สายยศ และอังกฤษ สายยศ 2538 : 79)

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้การทดสอบ

2.1 ประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ตามเกณฑ์ที่กำหนด

80/80 หรือ E_1/E_2 แต่ละฉบับ สถิติที่ใช้คือ

$$\text{สูตร} \quad E_1 = \frac{\sum y}{n} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพตัวแรก
	$\sum y$	แทน	ผลรวมของคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน ของนักเรียนทุกคน
	n	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบก่อนเรียน

$$\frac{\sum x}{n}$$

สูตร $E_2 = \frac{\sum x}{B} \times 100$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้วยหลัง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคน
	n	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเดิมของแนวทดสอบหลังเรียน

2.2 ใช้ค่าสถิติ t - test Dependent เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการปฎิบัติขลุ่ยเพียงพอ ของผู้เรียนก่อนและหลังใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฎิบัติขลุ่ยเพียงพอ เป็นอย่างดี จากสูตร (Ferguson 1976 : 167)

สูตร $t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$

$df = N - 1$

เมื่อ	$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบหลังใช้กับก่อนใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฎิบัติขลุ่ยเพียงพอ เป็นอย่างดี
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังการใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฎิบัติขลุ่ยเพียงพอ เป็นอย่างดี
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มประชากร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ดังด่อไปนี้

E,¹ แทน ค่าเฉลี่ยร้อยละของผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบภาคปฏิบัติในแต่ละเนื้อหาอย่างต้องได้ผลเฉลี่ยของคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

E,² แทน ค่าเฉลี่ยร้อยละของผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบภาคปฏิบัติหลังเรียนซึ่งต้องได้ผลเฉลี่ยของคะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนสอบภาคปฏิบัติระหว่างเรียน

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนสอบภาคปฏิบัติหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบภาคปฏิบัติระหว่างเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบภาคปฏิบัติหลังเรียน

X แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบภาคปฏิบัติ

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบภาคปฏิบัติ

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ t - test

P แทน ค่าความน่าจะเป็นในการปฏิเสธสมมุตฐาน

* แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ลักษณะตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบสูญญ์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชุติเพียงอย่างเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการปฎิบัติขลุยเพียงอ้อ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติขลุยเพียงอ้อเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติขลุยเพียงอ้อเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 โดยคำนวณจากผลคะแนนการปฏิบัติระหว่างเรียนและผลคะแนนจากการปฎิบัติหลังเรียนของนักเรียนก่อนด้วยตัวอย่าง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลคะแนนจากการประเมินผลกระทบระหว่างเรียน หลังเรียน และประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติขลุยเพียงอ้อเบื้องต้น

รายการ	จำนวน นักเรียน (N)	แบบทดสอบภาคปฎิบัติ ระหว่างเรียน		แบบทดสอบภาคปฎิบัติ หลังเรียน		E_1	E_2
		$\sum x$	คะแนนเต็ม (A)	$\sum y$	คะแนนเต็ม(B)		
ชุดการสอนแบบ ศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติ ขลุยเพียงอ้อ เบื้องต้น	30	2258	90	1500	60	83.63	83.33

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพด้วย ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทดสอบภาคปฎิบัติระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 83.63 ซึ่งมากกว่า 80 และประสิทธิภาพด้วยหลัง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทดสอบภาคปฎิบัติหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 83.33 ซึ่งมากกว่า 80 แสดงว่าชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติขลุยเพียงอ้อเบื้องต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ของสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ 80/80

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การเรียนเพื่อนผลสัมฤทธิ์ทางการปฎิบัติกลุ่มเพียงอ้อ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออ้างเพื่อเบื้องต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยเมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอน ได้นำผลคะแนนจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบว่า เมื่อนักเรียนเรียนด้วยชุดการสอนแบบ ศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออ้างเพื่อเบื้องต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดังเด็ดดันจนเสร็จสิ้น กระบวนการแล้ว ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการปฎิบัติข้ออ้างมากน้อยเพียงใด โดยการทดสอบค่าที่ t ที่ระดับความมั่นคงสำคัญที่ ระดับ .01(ค่าวิกฤตของ t ที่ระดับ .01 ซึ่งค่า df = 29 = 2.462) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการปฎิบัติข้ออ้างของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุด การสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออ้างเพียงเบื้องต้น

กลุ่มตัวอย่าง	N	X	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	30	18.80	1.92	70.86*	.01
หลังเรียน	30	50	2.49		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากการที่ 2 พบว่าก่อนเรียนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.80 หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 50 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติการทดสอบค่า t - test พนวันนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้ออ้างเพียงเบื้องต้น มีความสามารถในการปฏิบัติข้ออ้างเพียงเบื้องต้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติ ข้ออ้างเพียงเบื้องต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ และสามารถทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้และทักษะการปฏิบัติข้ออ้างเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกประเด็น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนแบบสูญเสียการเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงพอ เมืองต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการวิจัยเชิงทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนกรอบกลุ่มนี้อย่างต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคลองบางพระนน สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ก็คือชุดการสอนแบบสูญเสียการเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงพอเมืองต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 เรื่องย่อย แล้วสร้างเป็นชุดการสอนย่อยตามเนื้อหาจำนวน 6 ชุด คือ ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่าน โน้ตเพลงไทย ชุดที่ 2 เรื่องระบบน้ำขลุ่ยเพียงพอ ชุดที่ 3 เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงพอเพลงชวา ชุดที่ 4 เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงพอเพลงลาวครวญ ชุดที่ 5 เรื่องการปฏิบัติชลุ่ยเพียงพอเพลงเตี้ย โขง และชุดที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงพอเพลงสร้อยบستانตัด ภายในชุดการสอนแต่ละชุดประกอบด้วยเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวัสดุประสงค์และเนื้อหา วิธีการวัดผลประเมินผล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติชลุ่ยเพียงพอตามแนวคิดและหลักการสร้างชุดการสอนที่คิดถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้ ความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นทักษะกระบวนการ ขึ้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เมื่อสร้างเสร็จได้นำไปทดลองใช้ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และแก้ไขปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพดีแล้ว จึงนำไปทดลองใช้ ให้

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดัน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 83.63/83.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดันมีผลการเรียนภาคปฏิบัติหลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรมที่จัดขึ้น กับในชุดการสอนของแต่ละชุด มีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามคำแนะนำ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดันได้ตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ เมื่อนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียน การสอนวิชาคนดิริ ในเนื้อหาสาระเรื่อง การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดัน โดยเฉพาะเรื่อง การอ่าน ไนต์เพลงไทย ระบบน้ำท่วมชลุ่ยเพียงօบี่องดัน การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดัน เพลงชวา การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดัน เพลง ลาภรวมๆ การปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดัน เพลงเดียวโง และการปฏิบัติชลุ่ยเพียงօบี่องดัน เพลงสร้อยชนิด สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านความรู้และทักษะในเรื่องดังกล่าว เพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ถุนารี สุวรรณสิงห์ (2542 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ชุด การสอนสำหรับสอนเป้าชลุ่ยในวิชาคนดิริไทย (ศ. 029) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 83.56 / 83.73 หลังจากที่ใช้ชุดการสอนนี้แล้ว นักเรียนมีความรู้ด้านการเป้าชลุ่ยเพิ่มขึ้น ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผลการวิจัยของ เยาวภา สิงห์ทอง (2544 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ชุดการสอนสำหรับการสอนเป้าชลุ่ยเพียงօบี่องดัน ในสาขาคนดิริไทย วิชาครุริยางค์ไทย 1219 (ชลุ่ย 1) สำหรับนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 1 พนวัคะแนนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีทักษะในการเป้าชลุ่ย 83.17 % ซึ่งสูงกว่าที่กำหนดไว้ ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ R2.96 / 83.17 ผลการวิจัยของ ดวงเดือน คุปต์คาร (2541 : 56) ทำการวิจัยเรื่อง การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง สารของท่านองเพลงไทย ผ่านทักษะการเข้าร้องสำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนตัวอย่างประชากรมีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลกระทบทักษะการขับร้องเพลงไทย มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.09 และผล

คะแนนแบบวัดเจตคติ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.92 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่าไม่ต่างกว่าร้อยละ 70 และจากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยขอป้ายถึงสาเหตุที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามสมมุติฐานทุกประเด็นดังนี้

1. การสร้างชุดการสอน ได้สร้างขึ้นตามหลักวิชาการ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้กระบวนการสอนโดยเน้นกระบวนการกรุ่น เสือกใช้สื่อการสอนหลาย อาจย่างที่สอนคล้องกันเนื้อหา ผ่านการทดลองใช้ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา ได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำมาใช้

2. ภายในชุดการสอนมีเนื้อหา และลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นระบบ เหมาะสมกับนักเรียน เหมาะสมกับเวลาในแต่ละภาคของ การเรียน สามารถยึดหยุ่นได้ มีความสมบูรณ์ในตัวเอง เพราะนำไปปฏิบัติได้จริง เน้นสื่อที่เป็นของจริง เป็นรูปธรรมง่ายต่อการปฏิบัติ นักเรียนสามารถศึกษาทดลองปฏิบัติ เรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จด้วยการปฏิบัติตัวบทตนเอง

3. ลดบทบาทของครูจากผู้พูด ผู้กระทำการกิจกรรม มาเป็นผู้จัดกิจกรรมให้นักเรียน ทำให้ครูมีเวลาสังเกต และช่วยเหลือแนะนำได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไปดังนี้

1. ครูผู้สอนต้องศึกษาคู่มือครู สรุปประกอบของชุดการสอนให้เข้าใจอย่าง ชัดเจนก่อนนำไปใช้ จึงจะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

2. ครูผู้สอนควรตรวจสอบอุปกรณ์ที่บรรจุไว้ในกล่องชุดการสอนทุกครั้ง ก่อนนำชุดการสอนไปใช้ครบทามที่ระบุและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ ถ้าเกิดชำรุดหรือบกพร่องควรปรับปรุงแก้ไขก่อน

3. ควรมีการเตรียมการสอนขั้นตอนกิจกรรม สื่อการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามขั้นตอนในคู่มือครู เพื่อสร้างความพร้อมและความมั่นใจในการสอน

4. การใช้ชุดการสอน ควรคำนึงถึงสถานการณ์และสภาพแวดล้อมด้วย ในขณะประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องควบคุมชั้น ให้คำแนะนำปรึกษาหรือสังเกตอย่างใกล้ชิด เมื่อนักเรียนทุกคนปฏิบัติตามขั้นตอน ทำงานโดยใช้กระบวนการกรุ่น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

5. ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชิ้นอุบเพียงชิ้นเดียว สร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน

4.10.3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน (ขั้นสอน) ผู้สอนบรรยายหรือให้มีการแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียน

4.10.4 ขั้นสรุปผลการสอน เพื่อสรุปในทัศน์และหลักการที่สำคัญ

4.10.5 ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อคุณภาพการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปแล้ว

ขับยศ เรืองสุวรรณ (2534 : 199 - 200) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างชุดการสอนไว้ 10 ขั้นด้วยกัน

5.1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสหวิทยาการตามที่เห็นเหมาะสม

5.2 กำหนดหน่วยการเรียน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการเรียน ประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครุสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วยละครึ่ง

5.3 กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องของออกเป็นหน่วยการเรียนย่อย ๆ

5.4 กำหนดหลักการและนิยมติที่กำหนดขึ้น จะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุปรวมแนวความคิด สาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหาสอนให้สอดคล้องกัน

5.5 กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

5.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นแนวทางเลือกและการผลิตสื่อการสอน “กิจกรรมการเรียน” หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติ เช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การเล่นเกมส์ เป็นต้น

5.7 กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลผู้เรียนให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่า หลังจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบสูตรการเรียนแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

5.8 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งตัวนี้เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านี้ไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้เพื่อนำไปทดลองทางประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ส่วนมากจะกำหนดเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80 / 80

បរាបាន្តុករណ

บรรณานุกรม

วิชาการ. กรม. คู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2534.

คู่มือหัดสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2535.

แนวทางสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ขั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2539.

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว, 2535.

กาญจนา อินทรสุนาณนท์. การปรับเปลี่ยนเก็บผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงพื้นบ้านภาคกลาง ในระดับปริญญาตรี โดยใช้แบบเรียนแบบโน้มถ่วง ดับการสอนปกติ. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปี พ.ศ. 2526.

คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการคุณตรีไทย สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัด ทบวงมหาวิทยาลัย. เกณฑ์มาตรฐานสาขาวิชาและวิชาชีพคุณตรีไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรีก.

ชัยวงศ์ พระนิวงษ์. และคนอื่น ๆ. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เล่ม 1 หน่วยที่ 1 - 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2539.

และคนอื่น ๆ. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา เล่ม 2 หน่วยที่ 9 - 15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2539.

และคนอื่น ๆ. สื่อการสอนระดับประถมศึกษา เล่ม 2 หน่วยที่ 8 - 15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2540.

และคนอื่น ๆ. สื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา เล่ม 3 หน่วยที่ 11 - 15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2532.

ไชยศรี เรืองสุวรรณ. หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์, 2522.

ณรงค์ สุทธิจิตต์. กิจกรรมคุณตรีสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

อิศวิทยาการสอนคุณตรี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

- พฤษดิกรรนการสอนคนครี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ดวงเดือน คุปต์car. การศึกษาประถมที่วิชาของชุดการสอน เรื่อง สาระของทำนองเพลงไทยผ่าน ก้าวกระขับร้อง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอด, 2541.
- บุญชุม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวิริยสาสน์, 2537.
- บุริน สายจันทร์. รายงานการสร้างและพัฒนาแผนการสอนวิชา ช. 02132 (การปฏิบัติเครื่องดนตรี ประเภทเครื่องเป่า สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. เอกสาร โวเนีย, 2540.
- มนตรี ตราโนท และคณะอื่น ๆ. คู่มือศิลปกรรมดนตรีไทยปฏิบัติตามความต้อง 1 – 2 ศ 029 - ศ 0210. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภากาชาดพร้าว, 2525.
- รชนี ปานแร่. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยชุดก้าวกระขับพัฒน์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรนิเวศน์ ระหว่างการเรียนแบบคูนย์การเรียนและแบบ ครูเป็นคูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- ลักษดา บุญเรือง. รายงานการสร้างชุดการสอนแบบคูนย์การเรียน เรื่อง ชุมชนของเรา ก่อร่มสร้าง เสริมประสานการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านเหล่ากุด สาม. ศรี สมเด็จ สาม. ร้อยเอ็ด. เอกสาร โวเนีย, 2538.
- สมควร พุลพาจักร. การใช้ชุดฝึกก้าวกระการเล่นดนตรีไทย “จะเขี้” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.
- สมาน บุญลั่น. คูนย์การเรียนแนวทางใหม่สำหรับการพัฒนาระบบท่องเรียน ในประเทศไทย. 2520.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. เครื่องมือพื้นฐานในการผลิตและซ่อมแซม วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2531.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544). กรุงเทพฯ : หจก. คุณพิมอักษรกิจ, 2540.
- สุควร์ตัน ชาญเลข. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทยของนักศึกษา วิทยาลัยครุ ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนชุดบทกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สุวิทช์ นุคลคำ อรหันนุคลคำ. 20 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ กារพิมพ์, 2545.

_____ 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2545.

ธรรมธรรม บรรจงศิลป. การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

อัญชลี แจ่มเจริญ และคณะอื่น ๆ. หลักการสอนและการเรียนภาคปฏิบัติ (ระบบชุดการสอน). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เฉลิมชัยการพิมพ์.

Anderson, William M. & Lawrence, Joy E. **Integrating Music Into The Classroom.** California : Adivision of Wadsworth, 1991.

Colvin, Edith Irene. "An Examination of Factors Which Associate with a Successful Outcome in Piano Lesson", **Dissertation Abstracts International.** 52 (7) : 2543 - A, 1992.

Good, Carter V. **Dictionary of Education.** 3 rd. Ed. New York : McGraw - Hill Book, 1973.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

๑. พก. พีระชัย	ลีสันบูรณ์ผล
ตำแหน่ง	ผศ. ระดับ 8 คณานักคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
๒. จินตนา	กล้วยประยงค์
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7 กรรมการประจำโปรแกรมคณตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
๓. วิรัตน์	เจริญฟ่อง
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7 รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
๔. ธนา	สันดิสวัสดิ์
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7 อาจารย์ใหญ่โรงเรียนคลองบางพระหม
๕. อ. พัฒนีย์	ชูชื่น
ตำแหน่ง	อาจารย์ 3 ระดับ 8 หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนคลองบางพระหม

คช. 0564.11.5/251

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอสุรินทร์ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2549

เรื่อง ข้อความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญดราจเครื่องมือวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิรประชัย ลี้สมบูรณ์ผล

ด้วยนายประดับ อุ่นภักดี นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาลักษณะและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาชุดการสอนแบบมีการเรียน เรื่อง การปฏิบัติธุุุยเพื่อยกอภีเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นปีที่ 4" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนวย เดชะชัยศรี	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุทธิ์ เพรษฐ์ชจร	กรรมการที่ปรึกษาawan

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ ยอดคล่องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะก่อประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสม ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมา ทั้มมิและบันทึกศึกษา ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิรัชน์ วรรณนิมิตกุล)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2549

ลง ข้อความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ดร. อาจารย์จินตนา กล้ายประยงค์

ด้วยนายประดับ อุ่นภาคี นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชากสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาชุดการสอนแบบมีการเรียน เรื่อง การปฏิบัติชุมชนอย่างพอเพียงด้วย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4" โดยมีคณะกรรมการที่ทรงคุณวุฒิดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อันวย เดชชัยศรี	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราญทร์ เศรษฐุจาร	กรรมการที่ปรึกษาawan

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มี
ศักย์ความสามารถ สมควรลังกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะ
นำไปใช้ได้กับการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสม
ให้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาระ ดังไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมา
ดังนี้และบันทึกศึกษา ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ วัฒนานนิมิตถุล)

รองอธิการบดี

ที่ กต .0564.11.5/253

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจី
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจริญผ่อง

ด้วยนายประดับ อุ่นภักดี นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาศัลศตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้เข้าการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาชุดการสอนแบบญี่ปุ่น ใช้ใน การปฏิบัติสู่เพียงพอเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนวย เดชาชัยศรี	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราญทร์ เศรษฐุรักษ์	กรรมการที่ปรึกษาวิจัย

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ณ ที่มีความรู้ ความสามารถ สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ชี้แจง คำแนะนำ ของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสม เพื่อให้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังแนบมา ทั้มนี้และบันทึกไว้ ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจី
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2549

ที่ 1 ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์อนัน สันติสวัสดิ์

ด้วยนายประดับ อุ่นก้าว นักศึกษาปีญญาโท สาขาวิชานักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดการสอนแบบคุณภาพเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุยเพียงอย่างเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” โดยมีคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องวิทยานิพนธ์ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนวย เดชชัยศรี	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรายุทธ เศรษฐสุขจร	กรรมการที่ปรึกษาawan

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความสามารถ อดีคล่องกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะก่อประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสม ที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมา ทั้มนี้และบันทึกศึกษา ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิราษร์ วนานันมิตกุล)

รองอธิการบดี

กท .0564.11.5/255

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงนิรัตภูมิ
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

26 ตุลาคม 2549

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ทัศนีย์ ชูรุ่ง

ด้วยนายประดับ อุ่นภักดี นักศึกษาปริญญาโท สาขานักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาஆகுตการสอนแบบทฤษฎีการเรียน ชื่อ การปฏิบัติสุ่ลเพียงอย่างเดียวตัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4" โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อันวย เดชชัยศรี	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐนุชรา	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวข้างต้น ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ สมควรลังกับหัวข้อการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคำแนะนำของท่านจะก่อประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยของนักศึกษาให้มีคุณภาพและเหมาะสม ให้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ดังไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแก้ไขเครื่องมือวิจัย ดังแนบมา ให้มีผลลัพธ์ที่ดี ขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัชន์ วัฒนานนิมิตกุล)

รองอธิการบดี

ภาคผนวก ข
แบบประเมินชุดการสอน

แบบประเมินความสอดคล้องและความสมบูรณ์ของส่วนประกอบ
ของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่องการปฏิบัติข้อสอบเพียงพอเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับคือ

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ชุดที่	เรื่อง	ส่วนประกอบในชุดการสอน	ระดับความคิดเห็น				
			5	4	3	2	1
1	เรื่อง การอ่าน ในตัวพลง ไทย	1. คู่มือครุ					
		2. แผนการสอน					
		3. เนื้อหา					
		4. กิจกรรมในแต่ละศูนย์การเรียน					
		5. สื่อการเรียนการสอน					
		6. แบบประเมินและแบบทดสอบ ภาคปฏิบัติ ก่อนเรียน – หลังเรียน					
2	เรื่อง รายงานน้ำ ขลุ่ยเพียงพอ	1. คู่มือครุ					
		2. แผนการสอน					
		3. เนื้อหา					
		4. กิจกรรมในแต่ละศูนย์การเรียน					
		5. สื่อการเรียนการสอน					
		6. แบบประเมินและแบบทดสอบ ภาคปฏิบัติ ก่อนเรียน – หลังเรียน					

ชุดที่	เรื่อง	ส่วนประกอบในชุดการสอน	ระดับความคิดเห็น				
			5	4	3	2	1
3	เรื่อง การปฏิบัติ ขลุ่ยเพียงพอ เพลงชวา	1. ภูมีครู					
		2. แผนการสอน					
		3. เนื้อหา					
		4. กิจกรรมในแต่ละศูนย์การเรียน					
		5. สื่อการเรียนการสอน					
		6. แบบประเมินและแบบทดสอบ ภาคปฏิบัติก่อนเรียน – หลังเรียน					
4	เรื่อง การปฏิบัติ ขลุ่ยเพียงพอ เพลงดาวครวญ	1. ภูมีครู					
		2. แผนการสอน					
		3. เนื้อหา					
		4. กิจกรรมในแต่ละศูนย์การเรียน					
		5. สื่อการเรียนการสอน					
		6. แบบประเมินและแบบทดสอบ ภาคปฏิบัติก่อนเรียน – หลังเรียน					
5	เรื่อง การปฏิบัติ ขลุ่ยเพียงพอ เพลงเดี้ยง	1. ภูมีครู					
		2. แผนการสอน					
		3. เนื้อหา					
		4. กิจกรรมในแต่ละศูนย์การเรียน					
		5. สื่อการเรียนการสอน					
		6. แบบประเมินและแบบทดสอบ ภาคปฏิบัติก่อนเรียน – หลังเรียน					

ชุดที่	เรื่อง	ส่วนประกอบในชุดการสอน	ระดับความคิดเห็น				
			5	4	3	2	1
6	เรื่อง การปฏิบัติ ชลุยเพียงพอ เพลงสร้อยศาน ตัด	1. คู่มือครู					
		2. แผนการสอน					
		3. เมื่อหา					
		4. กิจกรรมในแต่ละสูนข์การเรียน					
		5. ต่อการเรียนการสอน					
		6. แบบประเมินและแบบทดสอบ ภาคปฏิบัติ ก่อนเรียน - หลังเรียน					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ค

(ตัวอย่าง)

ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน

เรื่อง การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดที่ 3

การปฏิบัติข้ออุ่นเพียงพอเพลงชวา

គូមីអក្ស

ប្រភពបានក្រឹង

ចុះត្រួតពេលវេលាដែលបានក្រឹង
សំខាន់សំខាន់ជាបន្ទាន់
រួចរាល់ក្នុងការប្រើប្រាស់បញ្ហាផ្លូវការ
និងការប្រើប្រាស់បញ្ហាផ្លូវការ

ចុះថ្ងៃទី 3

ការប្រើប្រាស់បញ្ហាផ្លូវការ

(វេលានៅក្នុងការប្រើប្រាស់បញ្ហាផ្លូវការ)

คำนำ

ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้อเที่ยงอອเบี้ยงดัน ชุดที่ 3 เรื่อง การปฏิบัติขุ่ยเพียงอยเพลงชวา เป็นสื่อการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาระดนตรี ซึ่งข้ออู้ยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับผู้เรียนในระดับชั้นชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ภายใต้ชุดการสอนประกอบด้วย เนื้อหา ประสบการณ์ สื่อ และกิจกรรมการเรียนการสอนหลายอย่าง ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ เรื่อง การปฏิบัติขุ่ยเพียงอยเพลงชวา โดยจัดไว้ในสูนย์การเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 สูนย์ เพื่อให้นักเรียนได้หมุนเวียนเรียนรู้ร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ใช้เวลาเรียนหั้งหมด 4 คาบ (กานละ 50 นาที)

ชุดการสอนนี้ ได้ผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน และตรวจสอบโดยประชาชนและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อนุมัติให้ทำการสอนได้

รายละเอียดของการใช้ชุดการสอนได้เสนอไว้ในคู่มือนี้แล้ว หวังว่าชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติขุ่ยเพียงอยเพลงดันนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนสาระดนตรี ได้พอสมควร

ประดับ อุ่นกักตี

ส่วนประกอบของชุดการสอน

1. คู่มือครู จำนวน 1 เล่ม
2. ช่องแบบประเมินและแบบทดสอบภาคปฏิบัติระหว่างเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ช่อง (30 ชุด)
3. ช่องบทเรียนของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน ชุดที่ 3 เรื่อง การปฏิบัติขั้นเพียงพอเพลงชวาร์ จำนวน 3 ช่อง ประกอบด้วยบทเรียน ดังนี้
 - 3.1 ช่องบทเรียนของศูนย์การเรียน ศูนย์ที่ 1 ประกอบด้วย
 - 3.1.1 แบบฝึกปฏิบัติการอ่านโน้ตเพลงชวาร์ จำนวน 10 แผ่น
 - 3.1.2 แบบบันทึกเสียง จำนวน 1 ชุด
 - 3.1.3 บัตรคำสั่ง จำนวน 10 แผ่น
 - 3.2 ช่องบทเรียนของศูนย์การเรียน ศูนย์ที่ 2 ประกอบด้วย
 - 3.2.1 แบบฝึกปฏิบัติประสานหานອมเพลงชวาร์ จำนวน 10 แผ่น
 - 3.2.2 แบบบันทึกเสียง จำนวน 1 ชุด
 - 3.2.3 บัตรคำสั่ง จำนวน 10 แผ่น
 - 3.3 ช่องบทเรียนของศูนย์การเรียน ศูนย์ที่ 3 ประกอบด้วย
 - 3.3.1 แบบฝึกปฏิบัติเพลงชวาร์ จำนวน 10 แผ่น
 - 3.3.2 แบบบันทึกเสียง จำนวน 1 ชุด
 - 3.3.3 บัตรคำสั่ง จำนวน 10 แผ่น

คำชี้แจงสำหรับครู

1. ศึกษาเนื้อหาที่จะต้องสอน โดยละเอียดและศึกษาชุดการสอนอย่างรอบคอบ
2. เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ซึ่งไม่ได้จัดไว้ล่วงหน้า (ดูสิ่งที่ครูต้องเตรียม)
3. จัดชั้นเรียนตามข้อเสนอแนะ
4. ก่อนสอนครุควรเตรียมชุดการสอน และสื่อการสอน ไว้ประจำกลุ่มให้เรียบร้อย
5. ก่อนสอนครุต้องให้นักเรียนทดสอบภาคปฏิบัติก่อนเรียน
6. ชี้แจงบทบาทของนักเรียนอย่างละเอียด
7. การสอนแบ่งออกเป็น 3 ลำดับขั้นคือ
 - 7.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
 - 7.2 ขั้นประกอบกิจกรรม
 - 7.3 ขั้นสรุปบทเรียน
8. ขณะที่นักเรียนทุกกลุ่มประกอบกิจกรรม ครุไม่ควรพูดเสียงดัง ครุควรเดินดูการปฏิบัติกิจกรรม ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด หากมีนักเรียนคนใด หรือกลุ่มใดมีปัญหา ครุควรเข้าไปให้ความช่วยเหลือ แก่ในรายกลุ่มหรือรายบุคคล และต้องไม่รบกวนกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ
9. การเปลี่ยนกลุ่มกระทำได้เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มประกอบกิจกรรมเรียบร้อยแล้วตามเวลาที่กำหนด
10. ก่อนไปศูนย์อื่นให้นักเรียนเก็บชุดการสอนให้เรียบร้อย
11. การสรุปบทเรียน ให้เป็นกิจกรรมร่วมของนักเรียนทุกกลุ่ม
12. หลังจากการสอนเสร็จเรียบร้อย ให้นักเรียนทดสอบภาคปฏิบัติหลังเรียน ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับ แบบทดสอบภาคปฏิบัติก่อนเรียน

หมายเหตุ

1. ครุควรชี้แจงให้นักเรียนฝึกหัดด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ
2. ชุดการสอนที่ให้นักเรียนประกอบกิจกรรมนี้ เน้นการฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความ ชำนาญ ควรมีการยืดหยุ่นเวลาให้นักเรียนได้มีเวลาฝึกปฏิบัติซ้ำ เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญเพิ่ม มากขึ้น

สิ่งที่คุณและนักเรียนต้องเตรียม

สิ่งที่คุณต้องเตรียม

1. คู่คัดอ่านตรวจชุดการสอนว่ามีครบหรือไม่
2. คู่คัดศึกษาแผนการสอนให้ละเอียดทุกสูนย์
3. ป้ายประจำสูนย์จำนวน 3 ป้าย
4. จัดโต๊ะสูนย์การเรียนไว้ 4 สูนย์
5. ชุดยึดเพียงชุด จำนวน 30 เลา (สูนย์การเรียนรู้ละ 10 เลา)
6. เครื่องบันทึกเสียง จำนวน 3 เครื่อง (สูนย์การเรียนรู้ละ 1 เครื่อง)
7. เครื่องประกอบจังหวะ จำนวน 1 ชุด

สิ่งที่นักเรียนต้องเตรียม

1. ปากกา
2. ดินสอ
3. ยางลบ
4. ผ้าสำหรับเช็ดทำความสะอาดชุดยึดเพียงชุด

บทบาทของนักเรียน

สิ่งที่ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบ มีดังนี้

1. ก่อนเรียนต้องทดสอบภาคปฏิบัติก่อนเรียน โดยทดสอบเป็นรายบุคคล
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม (โดยวิธีจับฉลาก)
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกประธานกลุ่มเพื่อเป็นผู้นำและเลขานุการรับจดบันทึกสรุป
4. นักเรียนทุกคนอ่านบัตรคำสั่ง และปฏิบัติภาระตามที่ระบุขึ้นตอน อย่างมีระเบียบ

และดังใจ

5. นักเรียนต้องตั้งใจปฏิบัติภาระตามอ่ายงจริงจัง ไม่ชวนเพื่อน หาดู หรือเล่นกันจนทำให้การเรียนล่าช้าเกินเวลาที่กำหนด

6. ก่อนที่จะเปลี่ยนกลุ่มจะต้องจัดบัตรค้าง ๆ และสื่อสารกับนักเรียนที่เดิมให้เรียบร้อย ถ้ามีสิ่งใดชำรุดเสียหาย ต้องแจ้งให้ครูทราบทันที

7. หากมีกลุ่มใดที่ประกอบกิจกรรมเสร็จก่อนเวลา ให้ปฏิบัติช้าเพื่อให้เกิดความชำนาญ

8. นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด และควรใช้ชุดการสอนอย่างระมัดระวัง

9. นักเรียนควรเชื่อฟังคำแนะนำของประธานกลุ่ม

10. หลังจากสรุปบทเรียนแล้ว นักเรียนจะต้องทดสอบภาคปฏิบัติหลังเรียน

บทบาทของนักเรียน

สิ่งที่ครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบ มีดังนี้

1. ก่อนเรียนต้องทดสอบภาคปฏิบัติก่อนเรียน โดยทดสอบเป็นรายบุคคล
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม (โดยวิธีจับฉลาก)
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกประธานกลุ่มเพื่อเป็นผู้นำและเลขานุการรับจดบันทึกสรุป
4. นักเรียนทุกคนอ่านบัตรคำสั่ง และปฏิบัติภาระตามที่ระบุขึ้นตอน อย่างมีระเบียบ

และดังใจ

5. นักเรียนต้องตั้งใจปฏิบัติภาระตามอ่ายงจริงจัง ไม่ชวนเพื่อน หาดู หรือเล่นกันจนทำให้การเรียนล่าช้าเกินเวลาที่กำหนด

6. ก่อนที่จะเปลี่ยนกลุ่มจะต้องจัดบัตรค้าง ๆ และสื่อสารกับนักเรียนที่เดิมให้เรียบร้อย ถ้ามีสิ่งใดชำรุดเสียหาย ต้องแจ้งให้ครูทราบทันที

7. หากมีกลุ่มใดที่ประกอบกิจกรรมเสร็จก่อนเวลา ให้ปฏิบัติช้าเพื่อให้เกิดความชำนาญ

8. นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามบัตรคำสั่งอย่างเคร่งครัด และควรใช้ชุดการสอนอย่างระมัดระวัง

9. นักเรียนควรเชื่อฟังคำแนะนำของประธานกลุ่ม

10. หลังจากสรุปบทเรียนแล้ว นักเรียนจะต้องทดสอบภาคปฏิบัติหลังเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2549
 เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอเบื้องต้น ชุดที่ 3 การปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอเพลงชวา เวลา 4 ภาค

สาระสำคัญ

เพลงชวาเป็นที่มีห่วงทำนองช้าน่าฟังง่ายต่อการฝึกปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนสามารถอ่านโน้ตเพลงชวา ได้ตามที่กำหนด
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอประสานทำนองเพลงชวา ได้ตามที่กำหนด
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอเพลงชวา ได้ตามที่กำหนด

เนื้อหาการเรียนการสอน

1. การปฏิบัติอ่าน โน้ตเพลงชวา
2. การปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอประสานทำนองเพลงชวา
3. การปฏิบัติขลุ่ยเพียงօอเพลงชวา

รายละเอียดเนื้อหา กิจกรรมการเรียน สื่อการสอนและการประเมินผล

เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอน	การประเมินผล
ชุดที่ 3 การปฎิบัติข้ออุ่นเครื่อง เพียงพอเพียง ชวา	ก. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน(10นาที) 1. ให้นักเรียนทดสอบ แบบทดสอบปฎิบัติก่อนเรียน (40นาที) 2. ครุกร่วมถึงความสำคัญของ การปฎิบัติข้ออุ่นเครื่องเพียงพอ ชวา 3. นักเรียนแบ่งเป็น 3 กลุ่มโดย การจับฉลาก	1. เครื่องบันทึกเสียง 2. แบบบันทึกเสียง 3. แบบทดสอบปฎิบัติก่อน เรียน 4. เครื่องประ风俗จังหวะ 5. ข้ออุ่นเครื่อง	ก. การประเมินผล ก่อนเรียน ให้นักเรียน ทดสอบ แบบทดสอบ ปฎิบัติก่อนเรียน
ศูนย์ที่ 1 การปฎิบัติอ่าน ให้ดีเพียงชวา (35 นาที)	ข. ขั้นประกอบกิจกรรมการ เรียนของนักเรียน 1. อ่านบัตรคำสั่งแล้วปฎิบัติ ตามคำสั่ง 2. อ่านใบความรู้อย่างละเอียด พร้อมศึกษาทำความเข้าใจ 3. ฝึกปฎิบัติตามแบบ บันทึกเสียง ถ้าฝึกไม่ทันให้ ปฎิบัติซ้ำจนเกิดความชำนาญ 4. เมื่อปฎิบัติกิจกรรมเสร็จ เรียบร้อยแล้ว ให้ทุกคนเก็บ อุปกรณ์ในแต่ละชุดให้ เรียบร้อย	บทเรียนของศูนย์การเรียน ศูนย์ที่ 1 ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none">1.แบบฝึกปฎิบัติการอ่าน ให้ดีเพียงชวา จำนวน 10 แผ่น2. แบบบันทึกเสียง จำนวน 1 ชุด3. บัตรคำสั่ง จำนวน 10 แผ่น	ข. การประเมินผล ระหว่างเรียน ให้นักเรียน ทดสอบ แบบทดสอบ ปฎิบัติระหว่าง เรียน

เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอน	การประเมินผล
ศูนย์ที่ 2 การปฏิบัติข้ออ้าง เพียงพอ ประسان ทำนองเพลง ชวา (35 นาที)	1. อ่านบัตรคำสั่งแล้วปฏิบัติ ตามคำสั่ง 2. อ่านใบความรู้ข้อบ่งละเอื้อ พร้อมศึกษาทำความเข้าใจ 3. ฝึกปฏิบัติตามแบบ บันทึกเสียง ถ้าฝึกไม่ทันให้ ปฏิบัติช้าจะเกิดความชำนาญ 4. เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จ เรียนร้อยแล้ว ให้ทุกคนเก็บ อุปกรณ์ในแต่ละชุดให้ เรียบร้อย	บทเรียนของศูนย์การเรียน ศูนย์ที่ 2 ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none">แบบฝึกปฏิบัติประسان ทำนองเพลงชวา จำนวน 10 แผ่นแบบบันทึกเสียง จำนวน 1 ชุดบัตรคำสั่ง จำนวน 10 แผ่น	
ศูนย์ที่ 3 การปฏิบัติข้ออ้าง เพียงพอเพลง ชวา (35 นาที)	1. อ่านบัตรคำสั่งแล้วปฏิบัติ ตามคำสั่ง 2. อ่านใบความรู้ข้อบ่งละเอื้อ พร้อมศึกษาทำความเข้าใจ 3. ฝึกปฏิบัติตามแบบ บันทึกเสียง ถ้าฝึกไม่ทันให้ ปฏิบัติช้าจะเกิดความชำนาญ 4. เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จ เรียนร้อยแล้ว ให้ทุกคนเก็บ อุปกรณ์ในแต่ละชุดให้ เรียบร้อย	บทเรียนของศูนย์การเรียน ศูนย์ที่ 3 ประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none">แบบฝึกปฏิบัติเพลงชวา จำนวน 10 แผ่นแบบบันทึกเสียง จำนวน 1 ชุดบัตรคำสั่ง จำนวน 10 แผ่น	

เนื้อหา	กิจกรรมการเรียน	สื่อการสอน	การประเมินผล
ค. ขั้นสรุป (5 นาที) 1. นักเรียนและครูร่วมกัน อภิปรายสรุปเกี่ยวกับเนื้อหาที่ เรียน 2. ให้นักเรียนทดลอง แบบทดสอบปฎิบัติหลังเรียน (40 นาที)	1.แบบทดสอบปฎิบัติหลัง เรียน 2. แบบประเมินภาคปฎิบัติ หลังเรียน	ค. การประเมินผล หลังเรียน ให้นักเรียน ทดลอง แบบทดสอบ ปฎิบัติหลังเรียน	

การวัดและประเมินผล

1. วัดและประเมินผลจากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน
2. วัดและประเมินผลจากการทดสอบปฎิบัติระหว่างเรียน

บัตรคำสั่ง

คำชี้แจง โปรดอ่านคำสั่งแผ่นนี้ แล้วปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

1. ให้ประธานกลุ่มเป็นผู้ปิด และเปิดเครื่องบันทึกเสียง
2. อ่านใบความรู้อย่างละเอียด พร้อมศึกษาทำความเข้าใจ
3. ฝึกปฏิบัติตามแบบบันทึกเสียง ถ้าฝึกไม่ทันให้ปฏิบัติซ้ำจนเกิดความชำนาญ
4. เมื่อปฏิบัติกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ทุกคนเก็บอุปกรณ์ในแต่ละชุดให้เรียบร้อย

กฎยที่ 1

เรื่อง การอ่านโน้ตเพลงชวา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโน้ตเพลงพร้อมกับการอังหวะตามแบบบันทึกเสียง

แบบฝึกปฏิบัติการอ่านโน้ตเพลงชวา

วรรคที่ 1

-	+	-	+
- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล

วรรคที่ 2

-	+	-	+
- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล	- ล - ล

วรรคที่ 3

-	+	-	+
- พ - พ	- พ - พ	- พ - พ	- พ - พ

วรรคที่ 4

-	+	-	+
- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร	- ร - ร

ເພດງຫວາ

- - - ດ	- គ - ດ	- គ - ດ	- ດ - ດ	- - - ញ	- ດ - ញ	- ດ - ញ	- ញ - ញ
- - - ພ	- ញ - ພ	- ញ - ພ	- ພ - ພ	- - - ວ	- ພ - ວ	- ພ - ວ	- ວ - ວ

(-) = ຈັງຫວະ ຂຶ້ງ

(+) = ຈັງຫວະ ຂັ້ນ

- ນັກເຮືອນປົງບົບດີຕາມແຄນວັນທຶນທີ່ເສີຍ
- ນັກເຮືອນຝຶກທັດຕົວຢາດອັງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດທັກນະຄວາມໜ້ານາລູ
- ກຽມຕາມສອບຄວາມຄຸງຄົງພວ່ນມັງກົງແນະນຳແກ້ໄຂຂົນກພຣອງ

แบบทดสอบภาคปฏิบัติระหว่างเรียนชุดที่ 3

สูนย์ที่ 1

เรื่อง การอ่านโน้ตเพลงชวา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านโน้ตเพลงพร้อมเคาะจังหวะตามเพลงที่กำหนด

เพลงชวา

- - - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- - - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4
- - - ๗	- ๗ - ๗	- ๗ - ๗	- ๗ - ๗	- - - ๗	- ๗ - ๗	- ๗ - ๗	- ๗ - ๗
- - - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- - - 4	- 2 - 4	- 2 - 4	- 2 - 4
- - - ๖	- ๖ - ๖	- ๖ - ๖	- ๖ - ๖	- - - ๖	- ๖ - ๖	- ๖ - ๖	- ๖ - ๖

แบบประเมินภาคปฏิบัติระหว่างเรียนชุดที่ 3

ศูนย์ที่ 1

เรื่อง การอ่านโน้ตเพลงชวา

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน					รวม 5
		นับเลขและ ปรับมือ	ร้องโน้ต และเคาะ	เคาะ จังหวะ	ทำนอง	จังหวะ	
		จังหวะที่ 4	จังหวะ	ให้ผู้อื่น		1	
		1	1	1	1	1	

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติระดับดี	1	คะแนน
ปฏิบัติระดับปานกลาง	0.5	คะแนน
ต้องแก้ไขปรับปรุง	0	คะแนน

การพิจารณา

นับเลขและปรับมือจังหวะที่ 4	พิจารณาการนับเลขและปรับมือได้ถูกต้อง
ร้องโน้ตและเคาะจังหวะ	พิจารณาการร้องโน้ตและเคาะจังหวะในคราวเดียวกัน
เคาะจังหวะให้ผู้อื่น	พิจารณาการเคาะจังหวะแล้วให้ผู้อื่นร้องโน้ต
จังหวะ	พิจารณาความถูกต้องในการอ่านโน้ตตามจังหวะสามัญ
ทำนอง	พิจารณาความถูกต้องและแม่นยำตามทำนองเพลง

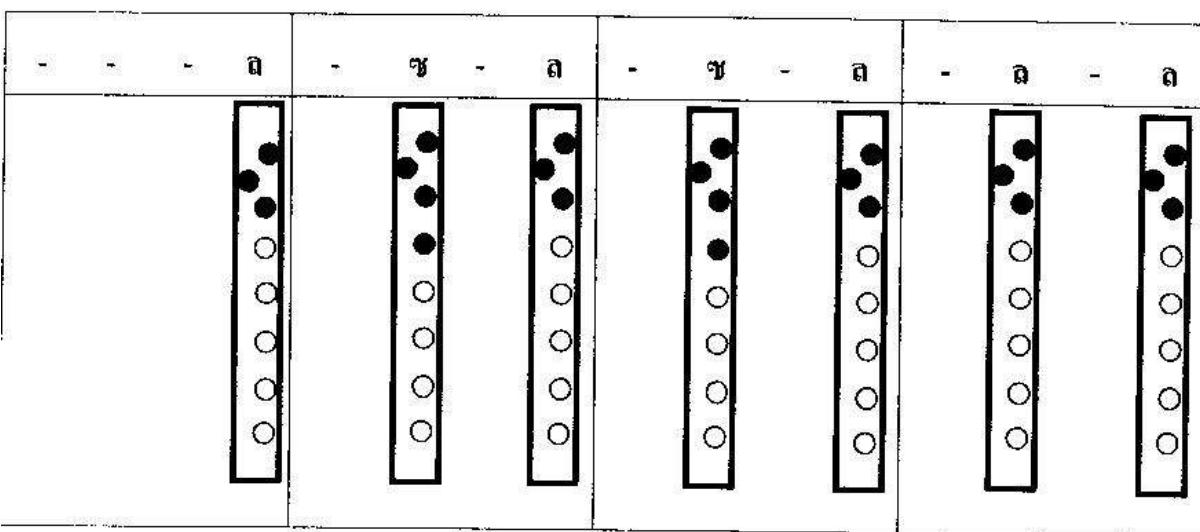
ศูนย์ที่ 2

เรื่อง การฝึกปฏิบัติประสานทำนองเพลงชา

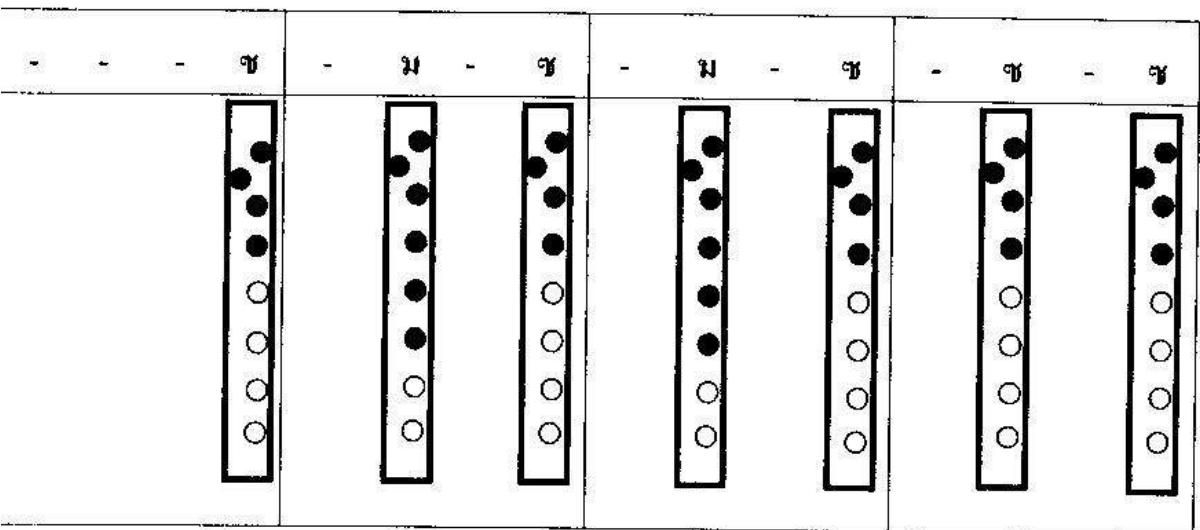
คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติขั้นลุյเพียงออตามແสนบันทึกเสียง

แบบฝึกปฏิบัติประสานทำนองเพลงชา

วรรคที่ 1

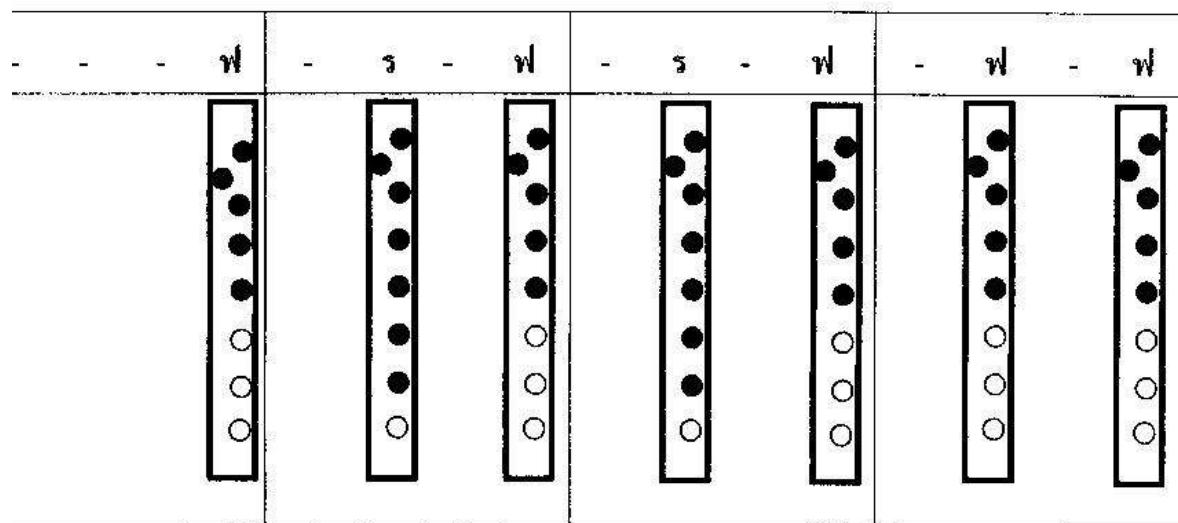

วรรคที่ 2

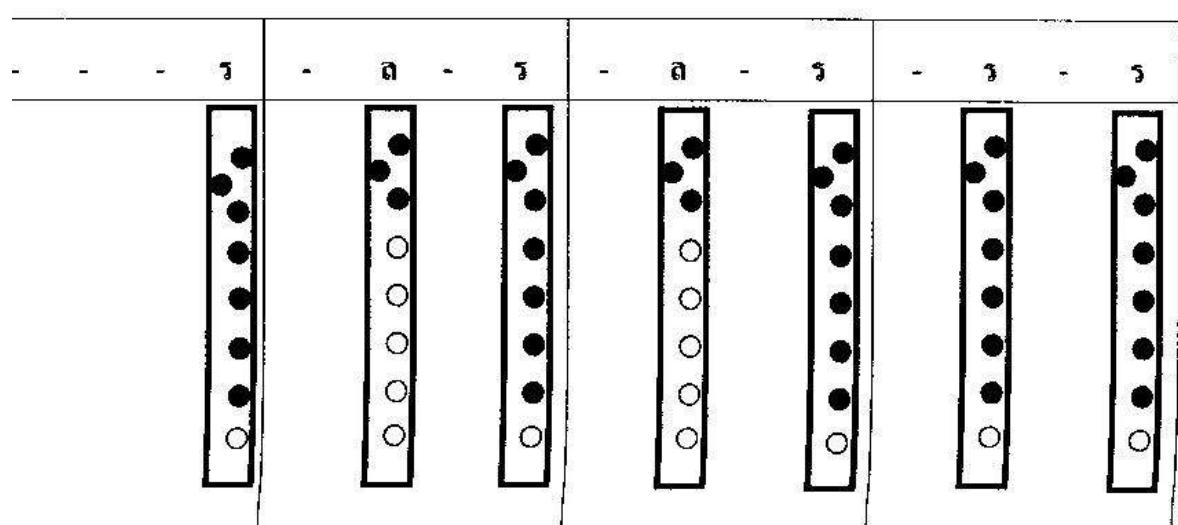

แบบฝึกปฏิบัติประสานท่าทางเพลงขวา

วรรคที่ 3

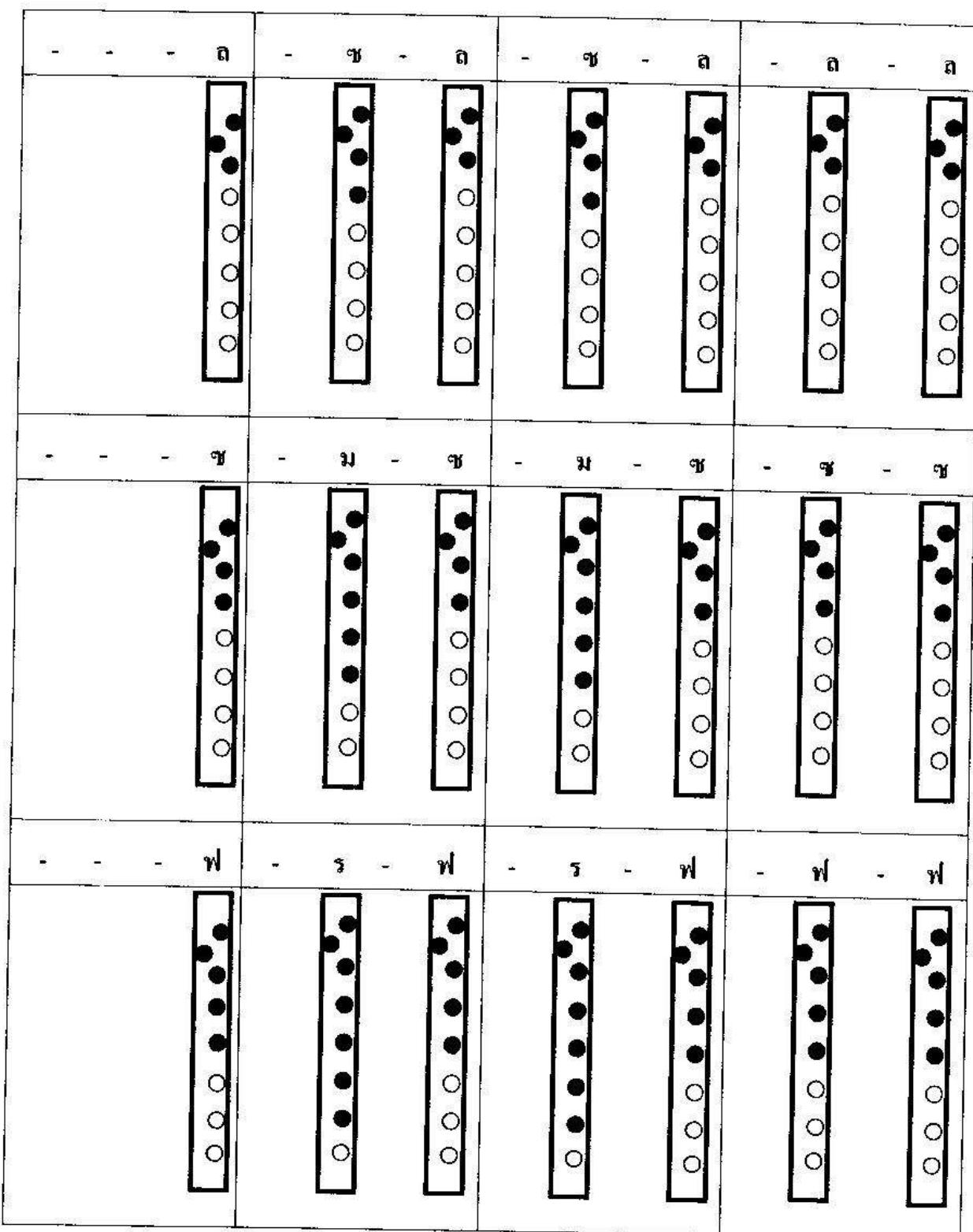

วรรคที่ 4

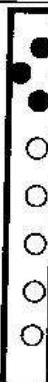

แบบประสาทท่านองเพลงชวา

ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติขลุ่ยเพียงอุตสาหกรรมแล็บบันทึกเสียง

แบบประเมินท่านองพลงชวา (ต่อ)

-	-	-	-	-	-	-
๓	๐	๓	๐	๓	๐	๓
						

- นักเรียนปฏิบัติตามແຕບບັນທຶກເສີ່ງ
- นักเรียนຝຶກຫັດດ້ວຍຄນອງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຫຼາຍະຄວາມໜ້ານາງ
- ກຽວຈັງສອບຄວາມຄຸກຕ້ອງພວ່ອມທີ່ແນະນຳແກ້ໄຂຂໍອນກພ່ອງ

แบบทดสอบภาคปฏิบัติระหว่างเรียนชุดที่ 3

สูนย์ที่ 2

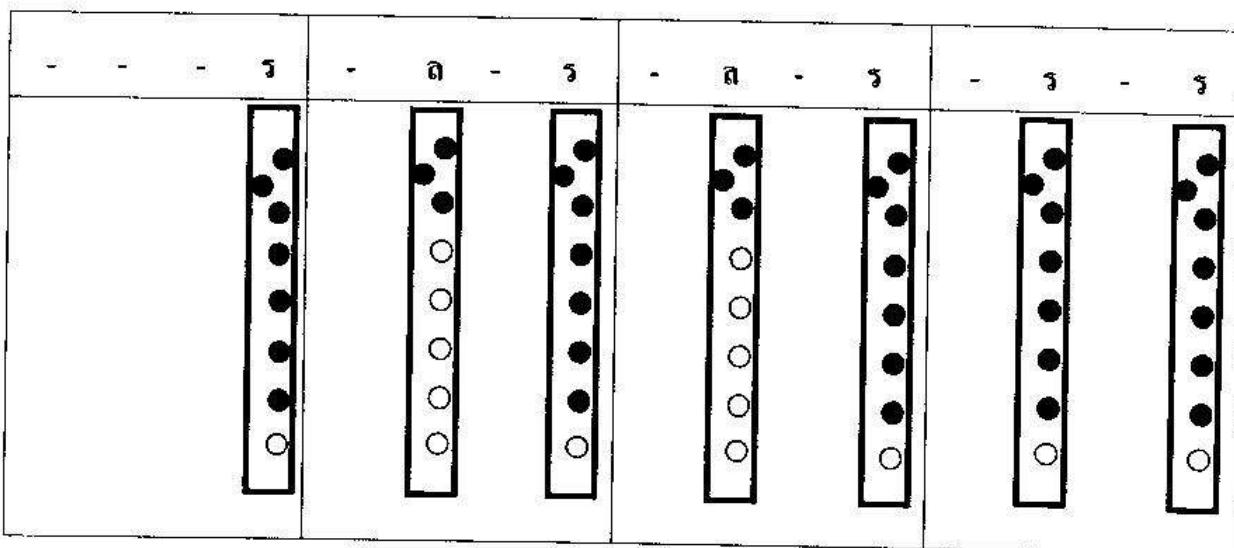
เรื่อง การฝึกปฏิบัติประสานทำนองเพลงชาว

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติตามลุ่ยเพียงอคตามโน้ตเพลงที่กำหนด

แบบประสานทำนองเพลงชาว

ล	ล	ล	ล	ล	ล	ล
ช	น	ช	น	ช	ช	ช
พ	ร	พ	ร	พ	พ	พ

แบบปรีระสานทำงานของเพลลงชวา (ต่อ)

แบบประเมินภาคปฏิบัติระหว่างเรียนชุดที่ 3

ศูนย์ที่ 2

เรื่อง การฝึกปฏิบัติประสานทำงานของเพลงชาว

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน					รวม 5
		เข้าเรียน เสียง/สลับ เสียง	การปิด – เปิดน้ำ	ทำงาน	จังหวะ	คุณภาพ เสียง	
		1	1	1	1	1	

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติระดับดี	1	คะแนน
ปฏิบัติระดับปานกลาง	0.5	คะแนน
ต้องแก้ไขปรับปรุง	0	คะแนน

การพิจารณา

การเข้าเรียนเสียงสลับเสียง	พิจารณาความคล่องแคล่วของเสียงและชัดเจน
การปิด – เปิดน้ำ	พิจารณาการปิด – เปิด น้ำสนิทคือและสัมพันธ์กับตัวโน๊ต
ทำงาน	พิจารณาความถูกต้องและแม่นยำตามทำงานของเพลง
จังหวะ	พิจารณาความถูกต้องในการบรรเลงตามจังหวะสามัญ
คุณภาพเสียง	พิจารณาจากเสียงของขลุ่ยมีความชัดเจน ໄโกร่ง ใส

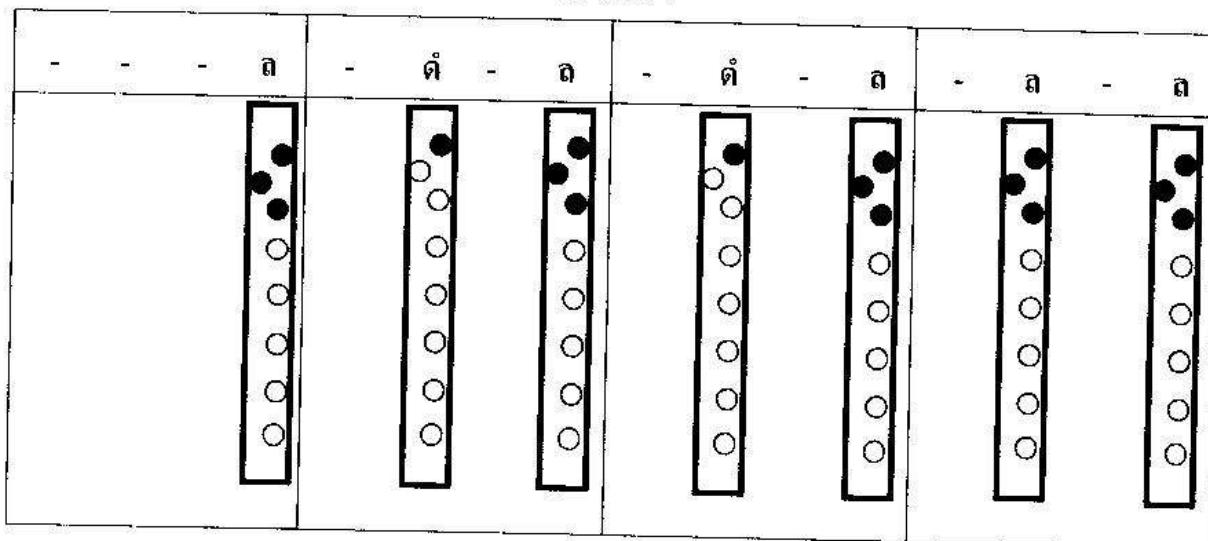
ศูนย์ที่ 3

เรื่อง การฝึกปฏิบัติเพลงชวา

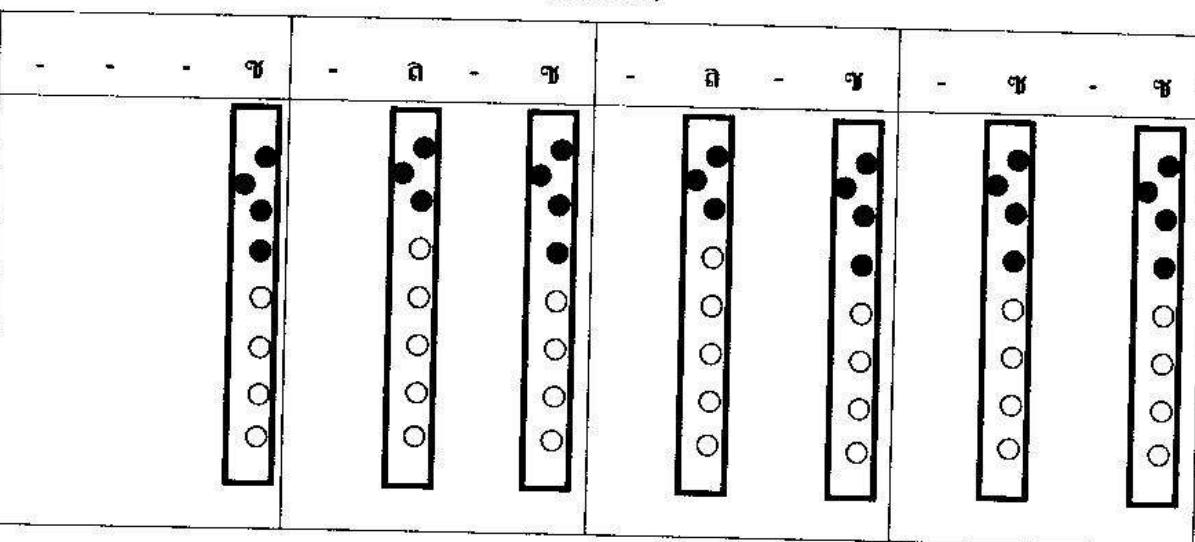
คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติข้อดังลุյเพียงอุคามແຄນบันทึกเสียง

แบบฝึกปฏิบัติเพลงชวา

วรรคที่ 1

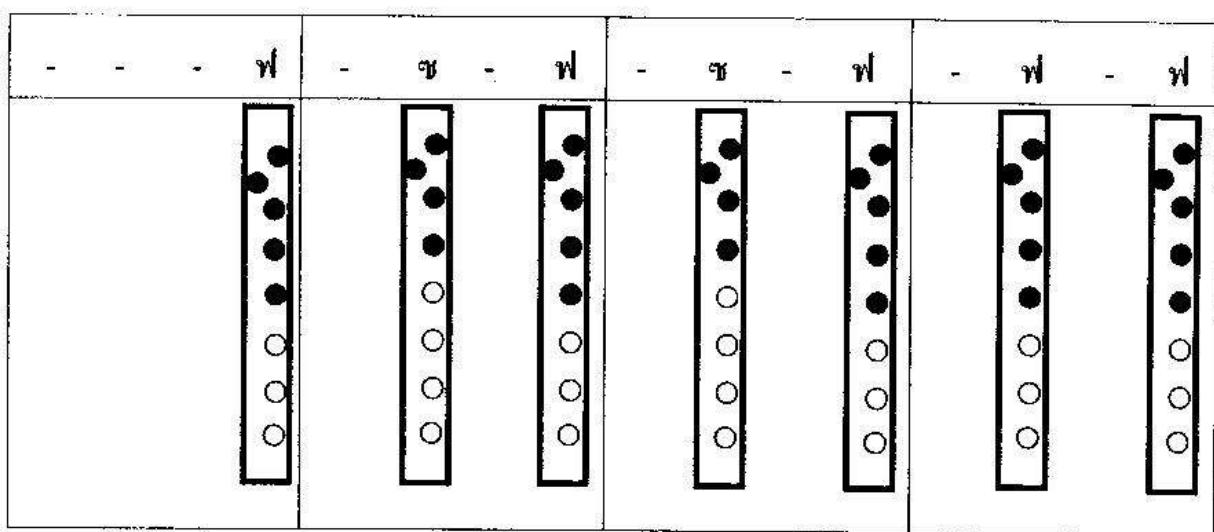

วรรคที่ 2

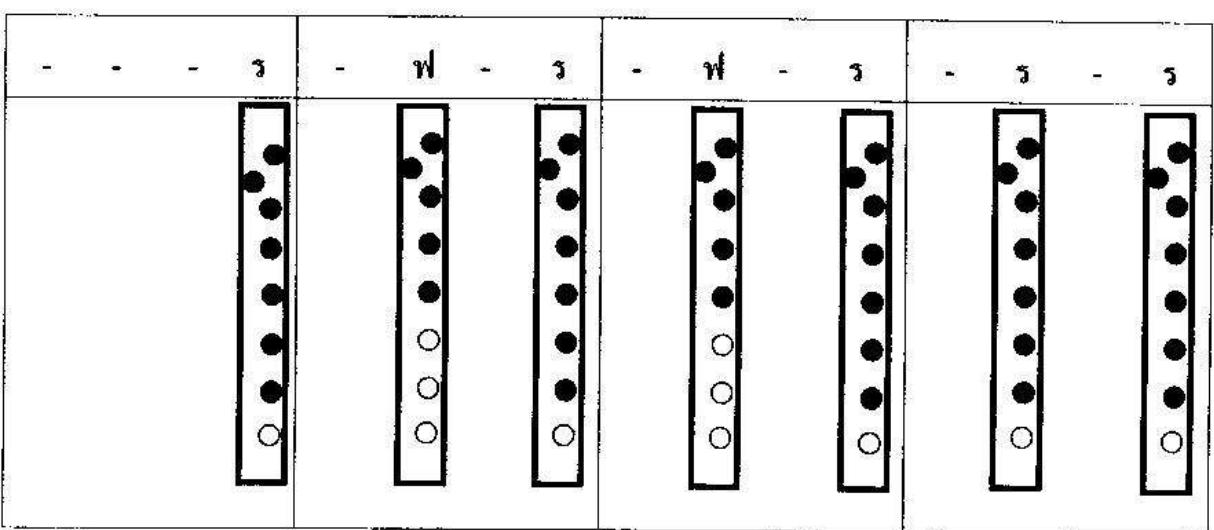

แบบฝึกปฏิบัติเพลงชวา

วรรณค์ที่ 3

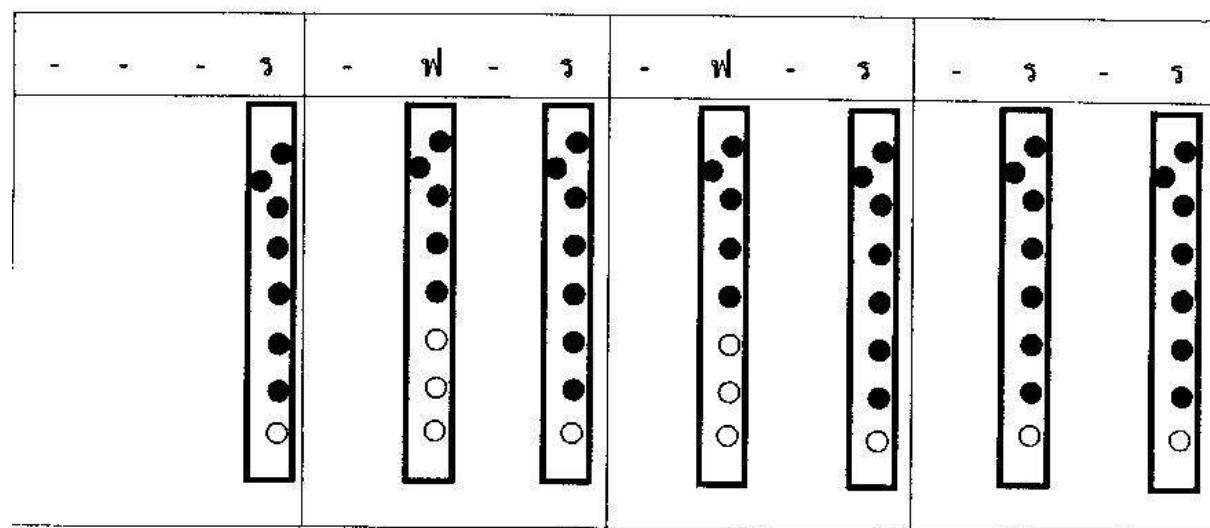
วรรณค์ที่ 4

ເພດຊາວ

- - - ດ	- ດ - ດ	- ດ - ດ	- ດ - ດ	- ດ - ດ
- - - ທ	- ທ - ທ	- ທ - ທ	- ທ - ທ	- ທ - ທ
- - - ພ	- ພ - ພ	- ພ - ພ	- ພ - ພ	- ພ - ພ

เพลงขวา (ต่อ)

- นักเรียนปฏิบัติตามแบบบันทึกเสียง
- นักเรียนฝึกหัดด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ
- ครูตรวจสอบความถูกต้องพร้อมทั้งแนะนำแก้ไขข้อบกพร่อง

แบบทดสอบภาคปฏิบัติระหว่างเรียนชุดที่ 3

ศูนย์ที่ 3

เรื่อง การฝึกปฏิบัติเพลงชวา

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฎิบัติตามลูกยังอ่อนๆ โน้นตามที่กำหนด

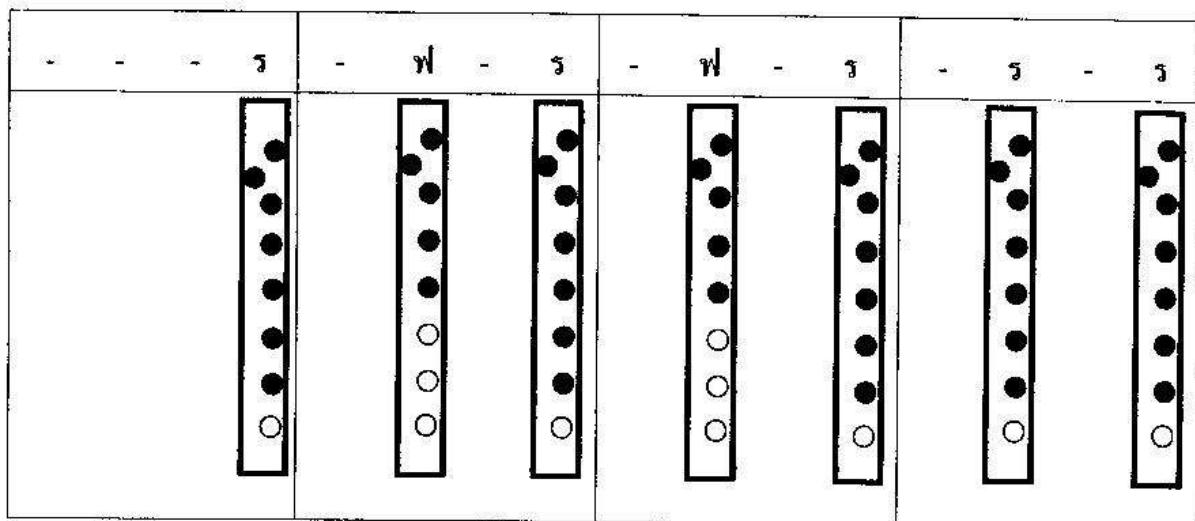
เพลงชวา

- - - อ	- ต - อ	- ด - อ	- อ - อ	- อ - อ
- - - ช	- อ - ช	- อ - ช	- ช - ช	- ช - ช
- - - พ	- ช - พ	- ช - พ	- พ - พ	- พ - พ

แบบทดสอบภาคปฐบกตระหัวเรียนชุดที่ ๓

ศูนย์ที่ ๓

เพลงชวา (ต่อ)

แบบประเมินภาคปฏิบัติระหว่างเรียนชุดที่ 3

ศูนย์ที่ 3

เรื่อง การฝึกปฏิบัติเพลงชวา

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน					รวม 5
		เป้าเรียง เสียง/สลับ เสียง	การปิด – เปิดนิ้ว	ทำงาน	จังหวะ	คุณภาพ เสียง	
		1	1	1	1	1	

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติระดับดี	1	คะแนน
ปฏิบัติระดับปานกลาง	0.5	คะแนน
ต้องแก้ไขปรับปรุง	0	คะแนน

การพิจารณา

การป่าวเรียงเสียงสลับเสียง	พิจารณาความคล่องแคล่วตรงเสียงและซับเจน
การปิด – เปิดนิ้ว	พิจารณาการปิด – เปิดนิ้วสนิทคือและสัมพันธ์กันด้วยนิ้วด้วย
ทำงาน	พิจารณาความถูกต้องและแม่นยำในการทำงานเพลง
จังหวะ	พิจารณาความถูกต้องในการบรรเลงตามจังหวะสามัญ
คุณภาพเสียง	พิจารณาจากเสียงของขลุ่ยมีความชัดเจน โปร่งใส

แบบทดสอบภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน

ชุดที่ 3

เรื่อง การปฏิบัติข้อถ่ายเพียงอ่อเพลงชوا

คำชี้แจง ให้นักเรียนปฏิบัติข้อถ่ายเพียงอ่อตามโน้ตเพลงที่กำหนด

เพลงชوا

-	+	-	+	-	+	-	+	-	+
- - - ล	- ตْ - ล	- ตْ - ล	- ล - ล	- - - ช	- ล - ช	- ล - ช	- ช - ช	-	
- - - พ	- ช - พ	- ช - พ	- พ - พ	- - - ร	- พ - ร	- พ - ร	- ร - ร	-	

แบบประเมินภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน

ชุดที่ 3

เรื่อง การปฏิบัติข้อผิดเพี้ยนของพลังชัว

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน					รวม 10
		เป้าเรียง เสียง/สลับ เสียง	การปิด - เปิดนิ้ว	ท่านอง	จังหวะ	คุณภาพ เสียง	
		2	2	2	2	2	

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติระดับดี	2	คะแนน
ปฏิบัติระดับปานกลาง	1	คะแนน
ด้อยแก้ไขปรับปรุง	0	คะแนน

การพิจารณา

การเป้าเรียงเสียงสลับเสียง	พิจารณาความคล่องแคล่วของเสียงและการซัดเจน
การปิด - เปิดนิ้ว	พิจารณาการปิด - เปิดนิ้วสนิทดีและสัมพันธ์กับตัวโน้ต
ท่านอง	พิจารณาความถูกต้องและแม่นยำตามท่านองเพลง
จังหวะ	พิจารณาความถูกต้องในการบรรเลงตามจังหวะสามัญ
คุณภาพเสียง	พิจารณาจากเสียงของขลุย มีความซัดเจน โปร่งใส

ภาคผนวก ง

**ตารางแสดงผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบ
ปฐมบัตรก่อนเรียนและหลังเรียน**

ตารางที่ 3 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุյเพียงօบีองดัน
ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่านโน้ตเพลงไทย

คนที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
1	4	8	4	16
2	3	9	6	36
3	5	10	5	25
4	2	8	6	36
5	3	8	5	25
6	4	9	5	25
7	3	7	4	16
8	2	7	5	25
9	2	8	6	36
10	4	9	5	25
11	3	8	5	25
12	3	8	5	25
13	2	7	5	25
14	2	8	6	36
15	3	8	5	25
16	3	8	5	25
17	4	9	5	25
18	3	8	5	25
19	3	8	5	25
20	4	9	5	25
21	2	7	5	25
22	2	7	5	25
23	3	8	5	25

ตารางที่ 3 (ต่อ)

กันที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
24	2	8	6	36
25	3	8	5	25
26	2	8	6	36
27	2	9	7	49
28	3	8	5	25
29	4	10	6	36
30	2	8	6	36
รวม	87	245	158	844
ค่า t = 45.15				

ตารางที่ 4 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติค่อน เรียนและ
หลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุյเพียงอเนื้องต้น
ชุดที่ 2 เรื่อง ระบบนิวชลุยเพียงอ้อ

คนที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
1	3	8	5	25
2	2	9	7	49
3	4	8	4	16
4	5	8	3	9
5	3	9	6	36
6	3	10	7	49
7	2	8	6	36
8	2	8	6	36
9	4	8	4	16
10	3	9	6	36
11	4	8	4	16
12	3	9	6	36
13	3	8	5	25
14	4	8	4	16
15	3	7	4	16
16	3	8	5	25
17	5	10	5	25
18	3	7	4	16
19	3	8	5	25
20	2	8	6	36
21	4	8	4	16
22	4	9	5	25
23	4	10	6	36

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คันที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
24	3	7	4	16
25	3	8	5	25
26	2	9	7	49
27	5	10	5	25
28	3	8	5	25
29	3	9	6	36
30	2	8	6	36
รวม	97	252	155	831
ค่า t = 27.78				

ตารางที่ 5 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุยเพียงพอเมื่อเดือน
ชุดที่ 3 เรื่อง การปฏิบัติชลุยเพียงพอเพลงชวา

คนที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
1	4	9	5	25
2	3	8	5	25
3	4	8	4	16
4	4	7	3	9
5	5	10	5	25
6	3	8	5	25
7	2	9	7	49
8	3	8	5	25
9	3	8	5	25
10	4	10	6	36
11	3	8	5	25
12	5	10	5	25
13	4	9	5	25
14	4	9	5	25
15	3	8	5	25
16	3	7	4	16
17	3	8	5	25
18	4	9	5	25
19	3	8	5	25
20	2	7	5	25
21	3	8	5	25
22	3	8	5	25
23	4	9	5	25

ตารางที่ 5 (ต่อ)

คณฑ์	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
24	2	8	6	36
25	5	10	5	25
26	4	9	5	25
27	3	9	6	36
28	3	8	5	25
29	2	8	6	36
30	3	9	6	36
รวม	101	254	153	795
ค่า t = 39.23				

ตารางที่ 6 ผลค่าแทน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อน เรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเพียงพอเบื้องต้น ชุดที่ 4 เรื่อง การปฏิบัติขลุ่ยเพียงพอเพลงความรู้

คนที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
1	4	9	5	25
2	2	8	6	36
3	3	8	5	25
4	3	8	5	25
5	3	9	6	36
6	4	10	6	36
7	3	9	6	36
8	3	8	5	25
9	3	8	5	25
10	2	8	6	36
11	4	10	6	36
12	4	10	6	36
13	3	9	6	36
14	5	10	5	25
15	4	9	5	25
16	3	8	5	25
17	4	8	4	16
18	4	9	5	25
19	3	9	6	36
20	3	8	5	25
21	5	9	4	16
22	3	8	5	25
23	2	8	6	36

ตารางที่ 6 (ต่อ)

คณที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
24	3	8	5	25
25	4	8	4	16
26	4	8	4	16
27	3	9	6	36
28	3	8	5	25
29	3	8	5	25
30	4	9	5	25
รวม	101	258	157	835
ค่า t = 42.32				

ตารางที่ 7 ผลค่าแทน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า t จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติข้อสอบเมื่อต้นชุดที่ 5 เรื่อง การปฏิบัติข้อสอบเมื่อเพียงพอเหลือ

ชุดที่ 5 เรื่อง การปฏิบัติข้อสอบเมื่อเพียงพอเหลือ

คนที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
1	3	9	6	36
2	3	8	5	25
3	2	7	5	25
4	3	8	5	25
5	4	10	6	36
6	3	8	5	25
7	3	8	5	25
8	4	9	5	25
9	2	7	5	25
10	3	8	5	25
11	3	8	5	25
12	2	7	5	25
13	2	8	6	36
14	3	8	5	25
15	4	10	6	36
16	3	8	5	25
17	3	7	4	16
18	3	8	5	25
19	3	8	5	25
20	2	8	6	36
21	3	7	4	16
22	4	9	5	25
23	3	9	6	36

ตารางที่ 7 (ต่อ)

คันที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
24	3	8	5	25
25	4	8	4	16
26	4	10	6	36
27	3	8	5	25
28	2	8	6	36
29	3	9	6	36
30	3	9	6	36
รวม	90	247	157	833
ค่า t = 45.78				

ตารางที่ 8 ผลคะแนน ค่าความแตกต่างของคะแนน และค่า τ จากการทดสอบปฎิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการสอนแบบสูนย์การเรียน เรื่อง การปฏิบัติชลุยเพียงอ่อนเบื้องต้น
ชุดที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติชลุยเพียงอ่อนเพลิงสร้อยสนดัด

คนที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	(ผลต่าง) ² D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
1	2	8	6	36
2	3	8	5	25
3	3	7	4	16
4	2	7	5	25
5	3	8	5	25
6	4	9	5	25
7	3	9	6	36
8	3	8	5	25
9	2	7	5	25
10	3	8	5	25
11	3	8	5	25
12	2	8	6	36
13	3	9	6	36
14	4	10	6	36
15	3	8	5	25
16	3	9	6	36
17	2	7	5	25
18	3	8	5	25
19	3	7	4	16
20	3	8	5	25
21	4	9	5	25
22	2	7	5	25
23	3	8	5	25

ตารางที่ 8 (ต่อ)

คันที่	คะแนนสอบ		ผลต่าง (D) $D = x - y$	$(\text{ผลต่าง})^2$ D^2
	ก่อนเรียน (y)	หลังเรียน (x)		
24	3	7	4	16
25	3	8	5	25
26	3	9	6	36
27	4	10	6	36
28	3	8	5	25
29	3	9	6	36
30	3	8	5	25
รวม	88	244	156	822
ค่า t = 46.71				

ประวัติผู้วิจัย

รายงานพนธ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายประดับ อุ่นภักดี

วัน เดือน ปีเกิด 1 กรกฎาคม 2519

สถานที่เกิด อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ประวัติการศึกษา

ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอก คนครีศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี

สถานที่ทำงาน

โรงเรียนคลองบางพระนэм สำนักงานเขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานคร